

ફેબ્રુઆરી ૨૦૧૮

દાદા પત્રી

જરા કરતા વધારાણી બુદ્ધિ જ કણો કરાયે છે. આ બુદ્ધિના ફણગા કૂટેલા બધા કાપી નામયા જેવા છે. ફણગા એટલે ચૂગલેસ (લકામા), વગર કામલા કૂટેલા અને જે આખી રાત ઊંઘયા પણ ના દે.

તંત્રી : ડિમ્પલ મહેતા

વર્ષ : ૨૩, અંક : ૬

સંપુર્ણ અંક : ૨૭૦

ફિલ્મારી ૨૦૧૮

સંપર્ક સૂત્ર :

અડાલજ ટ્રિમંડિર, સીમંધર સીટી,
અમદાવાદ-કલોલ હાઈવે,
મુ.પો.: અડાલજ-૩૮૨૪૨૧
જિ. ગાંધીનગર, ગુજરાત.

ફોન : (૦૭૯) ૩૮૮૩૦૧૦૦
email: dadavani@dadabhagwan.org
www.dadabhagwan.org
દાદાવાણી કશિયાં માર્ગ : ૮૧૫૫૦૦૩૫૦૦

Printer & Published by

Dimple Mehta on behalf of
Mahavideh Foundation

Simandhar City,
Adalaj - 382421,
Ta & Dist-Gandhinagar.

Owned by
Mahavideh Foundation

Simandhar City,
Adalaj - 382421,
Ta & Dist-Gandhinagar.

Printed at Amba Offset

B-99, GIDC, Sector-25,
Gandhinagar – 382025.

Published at
Mahavideh Foundation

Simandhar City,
Adalaj - 382421,
Ta & Dist-Gandhinagar.

કુલ ઉર પેજ કવર પેજ સાથે

લાભજમ (ગુજરાતી)

૧૫ વર્ષ

ભારત : ૧૫૦૦ રૂપિયા
યુ.એસ.એ. : ૧૫૦ ડોલર
યુ.કે. : ૧૨૦ પાઉન્ડ

વાર્ષિક સભ્ય

ભારત : ૧૫૦ રૂપિયા
યુ.એસ.એ. : ૧૫ ડોલર
યુ.કે. : ૧૨ પાઉન્ડ
D.D. / M.O. 'મહાવિદેહ
ફાઉન્ડેશન'ના નામે મોકલવો.

દાદાવાણી

દખા સામે પુરુષાર્થ

સંપાદકીય

મહાત્માઓને જ્ઞાન પછી આત્માની જગૃતિ તો પ્રાપ્ત થઈ છે પણ ભરેલો માલ તો ખાલી કરવાનો તો હજુ બાકી રહ્યો છે. આ ભરેલો માલ વ્યવહારમાં ડખોડખલ કરાવે છે. જ્યાં સુધી વ્યવહારમાં ડખો થાય છે ત્યાં સુધી આદર્શ વ્યવહાર ના કહેવાચ. માટે હવે મહાત્માઓએ ડખોડખલ મીટે એ તરફનો પુરુષાર્થ કરવાનો રહે છે.

હવે ડખો કરાવનારી બુદ્ધિ છે. આખો દહાડો ડખાડખ થાય એ બુદ્ધિનું જ ડહાપણ છે. બુદ્ધિ સંસારના કામ કરવા માટે કામની છે પણ મોકા માટે નકામી છે અને જરૂર કરતા વધારાની બુદ્ધિ જ ડખો કરાવે છે. માટે આ બુદ્ધિના ફળણા કાપી નાખવા જોઈએ. ડખાવાળી બુદ્ધિ ઉડાવી દેવી જોઈએ. ઈમોશનલ કરાવે, ખોટા ભય દેખાડે, ચિંતા કરાવે એ બુદ્ધિ જ છે.

બુદ્ધિ ડખલ કરે ખરી પણ આપણે જાણવું જોઈએ કે આ બુદ્ધિ ડખલ કરે છે. પછી બુદ્ધિને કહેવું કે 'તું અમને સલાહ ના આપીશ. તું તારે સાસરે જ હો.' એમ કરીને બુદ્ધિને ઉડાવી મૂકવી. આપણી પર બુદ્ધિનું નિયંત્રણ ના હોવું જોઈએ. બુદ્ધિ તો આપણું સાધન છે એક જાતનું. બુદ્ધિ વાપરવી હોય તો વાપરીએ, નહીં તો કહીએ, 'બેસ છાનીમાની, ચૂપ બેસ. ડખો ના કરીશ.' આપણે જ્યાં સુધી બુદ્ધિની સલાહ માનીશું અને એની કિંમત ગણીશું ત્યાં સુધી બુદ્ધિના ડખા રહેશે.

જેમ જેમ આજા પળાતી જાય તેમ તેમ બુદ્ધિના ડખા ઓછા થતા જાય. પણ પાછલું જ્ઞાન આજા પાળવામાં ડખો કરાવે. માટે આપણે તો આજામાં જ રહેવું છે એવું નક્કી કરી નાખવું. આપણે તો પાંચ આજા પાળે કે મોકા. બીજો બધો તો ડખો કહેવાચ. પછી આજા ઓછી-વધતી પળાય તેનો વાંધો નહીં પણ પાંચ આજાનું લક્ષ રહેવું જોઈએ. છતાંચ સંસારમાં ડખોડખલ થઈ જાય, તો તેને 'જાણવી' જોઈએ આપણે. ડખોડખલ 'જોયા' કરવાની. જે થાય એ 'જોયા' કરવાનું.

બહારની ફાઈલો ડખો કરવા આવે તો એનો સમભાવે નિકાલ કરી નાખવો અને ફાઈલ વનના ડખા તો જોવાથી જ જતા રહે. ઉદયકર્મને આધીન ડખો થાય તેને આપણે જોઈએ અને જાણીએ એટલે આપણે છૂટા. આ તો પોતાને સમજાણ નહીં પડવાથી પોતાનું વ્યક્તિત્વ છોડવાથી ડખલ થયે ડખો ઉત્પણ થાય છે. પરમ પૂજય દાદાશ્રી કહે છે કે જ્ઞાનમાં રહે ને આત્મદાસ્તીથી 'જોયા' જ કરે બદ્ધું, બીજામાં ડખો ના કરે, તો એક અવતારમાં મોક્ષે જવાય તેવું આ જ્ઞાન છે.

પ્રસ્તુત અંકમાં ડખોડખલ સામે શો પુરુષાર્થ કરવો તેનું દાદાશ્રીની વાણીમાંથી સંકલન કરવામાં આવ્યું છે. જે મહાત્માઓને ડખોડખલ રહિત સ્થિતિ પ્રાપ્ત થવામાં ઉપયોગી નીવડશે.

જય સચિયાનંદ.

ડખા સામે પુરસ્કાર્થ

ડખા વગરનો વ્યવહાર, આજી થકી

તારો વ્યવહાર કેવો કરવા માંગે છે ?

પ્રશ્નકર્તા : સંપૂર્ણ આદર્શ.

દાદાશ્રી : ઘેડાં થયા પછી આદર્શ વ્યવહાર થાય તે શું કર્મનું ? આદર્શ વ્યવહાર તો જીવનની શરૂઆતથી હોવો જોઈએ.

‘વર્લ્ડ’માં એક જ માણસ આદર્શ વ્યવહારવાળો હોય તો તેનાથી આખું ‘વર્લ્ડ’ ફેરફારવાળું થાય એવું છે.

પ્રશ્નકર્તા : આદર્શ વ્યવહાર કેવી રીતે થાય ?

દાદાશ્રી : તમને (મહાત્માઓને) જે નિર્વિકલ્પ પદ પ્રાપ્ત થયું તેમાં રહેવાથી આદર્શ વ્યવહાર એની મેળે આવશે. નિર્વિકલ્પ પદ પ્રાપ્ત થયા પછી કશો ડખો થતો નથી, છતાં પણ તમને ડખો થાય તો તમે મારી આજ્ઞામાં નથી. અમારી પાંચ આજ્ઞા તમને ભગવાન મહાવીર જેવી સ્થિતિમાં રાખે એવી છે. વ્યવહારમાં અમારી આજ્ઞા તમને બાધક નથી, આદર્શ વ્યવહારમાં રાખે એવી છે. ‘આ’ જ્ઞાન તો વ્યવહારને ‘કમિલ્ટ’ (પૂર્ણ) આદર્શમાં લાવે તેવું છે. મોક્ષ કોણો થશે ? આદર્શ વ્યવહારવાળાનો.

ભગવાન એટલું જ કહે છે કે વ્યવહારમાં કોઈને બાધકરૂપ ના થાય એવો વ્યવહાર હોવો જોઈએ. વ્યવહારને લોકોએ રિયલ માન્યો તોય વ્યવહાર આવડ્યો નહીં. વ્યવહારના પક્ષમાં થઈ ગયા તોય વ્યવહાર પૂરો ચોખ્યો થયો નહીં. વ્યવહાર કેવો હોવો જોઈએ ? આદર્શ હોવો જોઈએ. લોકોને એમ લાગે કે કહેવું પડે ! આ

તો ઘેર ઘેર ડખા થયા કરે છે. ડખો થાય, એને આદર્શ વ્યવહાર કેમ કહી શકાય ?

બુદ્ધિના ડહાપણે થાય ડખોડખલ

એક ભાઈ તો બહુ બુદ્ધિશાળી હતા, તે મેં એમને સાધારણ પૂછ્યું કે ‘ઘરમાં કંઈ કલેશ છે ?’ ‘તે કલેશ જ નહીં પણ ઘરમાં બેસવાનું જ ગમતું નથી’ કહે છે. મેં કહ્યું, ‘આટલા બધા બુદ્ધિશાળી તો બુદ્ધિ ક્યાં ગીરવે મૂકી આવ્યા છો કે શું કર્યું છે ?’ બુદ્ધિશાળી ડહાપણપૂર્વક રસ્તો ખોળી કાઢે. કાલે વહુ સામી થઈ હોય તો એનો ઉપાય ખોળી કાઢે. ફરી પાછું એટેક કરવાનું ઊભું ના કરે. એટેક કેમ બંધ થાય એવું શોધી કાઢે. સામો એટેક કરીને પછી નવી લડાઈ ઊભી ના કરે. ફરી સામો એટેક કરીશ તો આપી જ દર્દશ છેવટે ! એવું ના કરે. સ્ત્રીની સામે પુરુષનો એટેક એ ભયંકર ગુનો છે.

મોક્ષે જતાં બુદ્ધિ ડખલ રૂપ છે અને સંસારમાં બુદ્ધિ એને હેલ્પ કરે છે. એ પણ નોર્માલિટીવાળી બુદ્ધિ હોવી જોઈએ. વધારાની બુદ્ધિ હોય ને, તે તો એની બૈરી કહે, ‘આખો દહાડો કકળાટ જ કર્યા કરે છે.’ ત્યારે વહુ પડતા બુદ્ધિશાળી હંમેશાં કકળાટ જ કર્યા કરે. એટલે વહુ પડતા બુદ્ધિશાળી જોડે તો છોરીઓએ પૈણાવું જ ના જોઈએ, એને કુંવારો રાખવો સારો.

હવે ખરો બુદ્ધિશાળી કોનું નામ કહેવાય ? જે કકળાટ બંધ કરી દે. કકળાટ ઊભા થવાની જગ્યાએ કકળાટ બંધ કરતો જાય. તેથી અમને પાકા કહ્યા ને ! ગમે તેવી ખરાબ આફિતોમાં આવ્યા હોય ને, તોય બધું નિકાલ કરી દે.

એનો વ્યવહાર એટલો ઊંચો હોય કે કોઈને પણ માણસને ગ્રાસરૂપ ના થઈ પડે. અને કોઈને

ગ્રામરૂપ થઈ પડે તો એનોય ઉકેલ લાવે, એ બુદ્ધિશાળી.

બુદ્ધિ તો કોણનું નામ કહેવાય કે એક મતભેદ ના પડવા છે. દૂધ ટળી ગયું હોય તો કેમ ટળી ગયું, એનો બધો નિવેદો પોતાના એક્સિપરિયન્સ (અનુભવ)થી તરત આવી જાય. અને તરત કહે, ‘ટળી ગયું તેનો વાંધો નહીં, હવે ધીમે ધીમે લૂછી નાખો અને બીજું લાવીને ચા મૂકો.’ એમ ધીમે રહીને બોલે. અને આ તો દૂધ ટળ્યું તે પહેલાં મહી અનું હઉ દૂધ ટળી જાય ! આખો દહાડો રૂપાડખ થાય એ બુદ્ધિનું જ ડહાપણ છે ને !

બુદ્ધિના ફણગાથી પેસે ડખો

આ બુદ્ધિ છે તે બરોબર છે, સારી છે પણ ફણગા ફૂટેલા બધા કાપી નાખવા જેવા છે. ફણગા એટલે યૂઝલેસ (નકામા), વગર કામના ફૂટેલા અને જે આખી રાત ઊંઘવા પણ ના છે. તે આ બુદ્ધિનો ડખો પેસી જાય. એક જાણની બુદ્ધિ વપરાય એટલે બીજાની વપરાય જ. એક જાણ બુદ્ધિ વાપરે છે અની અસર બીજાને થયા કરે છે. એટલે તું એવું કંઈ કરી નાખ કે તારી અસર ના રહે.

પ્રશ્નકર્તા : એ તો આપની કૃપા ને મારો પુરુષાર્થ જોઈએ.

દાદાશ્રી : તારો પુરુષાર્થ ને અમારી કૃપા ઉતારી દઈશું અને પછી બુદ્ધિનો ડખો બંધ થઈ જશે બધો. પણ તારે એક દાખલો લેવો પડે કે બન્યું એ કરેક્ટ. એમ કરીને તું ચાલવા માંડ. એટલે પછી બુદ્ધિ કસરત કરીને મજબૂત ના થાય. નહીં તો બુદ્ધિ આખી રાત કસરત કરીને, મજબૂત થઈને પાછી બીજે દહાડે લડે.

પ્રશ્નકર્તા : મને ન્યાય ખોળવાની બહુ આદત છે.

દાદાશ્રી : એથી જ આ તને ડખો થાય છે. તું આટલું જ કર ને, એટલે એની મેળે જ રાગે પડી જશે.

ઓળખી લો પોતાના અને પારકાને

પ્રશ્નકર્તા : વિપરીત બુદ્ધિ જે પેસી ગઈ છે ને, એ નેગેટિવ થોટ્સ (વિચાર) પણ લાવે છે અને ઈમોશનલ (લાગણીશીલ) પણ કરાવી છે છે.

દાદાશ્રી : હા, તેથી અમે કહીએ છીએ ને, ‘બેસ બા, બેસ. તું અમને સલાહ ના આપીશ. તારી સલાહ માનીને સંસારમાં બાવા બનાવ્યા. સંસારમાંય જંપીને બેસવા ના દીધા.’

પ્રશ્નકર્તા : હજ વિપરીત બુદ્ધિનો ડખો કેમ ચાલ્યા કરે છે ?

દાદાશ્રી : એ ચાલ્યા જ કરે ને, જ્યાં સુધી એની સત્તા છે ત્યાં સુધી. હવે મહી ‘દાદાને ત્યાં હોડો’ કહે, એટલે એને ઓળખીએ કે ના ઓળખીએ કે આ કોણ છે ? એને પરાયો કહેવાય ? ના. એ પોતાના છે અને બીજાય છે મહી. જતજતની સલાહ આપે ત્યાં આપણે તૈયાર રહેવું કે આ કોણ આવ્યું ? આ કોની સલાહ, એ ઓળખી જઈએ ને ?

બુદ્ધિના ચેનચાળાને જાણો ખોટા

આપણું તો આ આત્મજ્ઞાન છે, કંઈ જેવી તેવી વસ્તુ નથી ! આ તો અજ્ઞાય વસ્તુ તમને પ્રાપ્ત થયેલી છે ! અને આ જે બધા ભાવો આવે છે ને, મનના ભાવો, બુદ્ધિના ભાવો, તે બધા ભાવો ખાલી ભય પમાડનારા જ છે. એક ફેરો સમજી જવાનું કે આ લોકો ખાલી ભય પમાડનારાં છે અને બુદ્ધિ જ્યાં સુધી વપરાય ત્યાં સુધી ડખો જ કર્યા કરે. તમારે ડખો કરે છે કે ?

પ્રશ્નકર્તા : કો'ક ફેરો ઊભી થઈ જાય છે, ઊંધી ઊભી થાય છે.

દાદાશ્રી : પણ એ ખોટી વસ્તુ છે એટલું તો તમે સમજી ગયા છો ને ?

પ્રશ્નકર્તા : હા, એટલું તો સમજાય છે.

દાદાશ્રી : એ ખોટી વસ્તુ છે અને આ ચેનચાળા કરે છે તે બધા ખોટા છે, તે બધું સમજાઈ ગયું છે ને ? એ ખરી વસ્તુ ન્હોય એમ સમજાઈ ગયું છે ને ? હા, આ બધું સમજે એટલે આ આત્મા બાજુ ખસવાનો પ્રયત્ન હોય જ. છતાં પેલું બહુ જોર હોય તો હાલી જવાય.

ઝાવાળી બુદ્ધિ ઓળખવી કેવી રીતે ?

પ્રશ્નકર્તા : મારા પ્રોબ્લેમ જરા જુદી જાતના છે. બુદ્ધિ એક વસ્તુ બતાવતી હોય, કે ધંધો આમ ખરાબે ચઢ્યો છે, આમ કરો, નહીં તો આમ થઈ જશે. એટલે તે વખતે મારી પાસે બે ઓફ્ટરનેટ (વિકલ્પ) છે, કાં તો બુદ્ધિએ બતાવ્યું એ પ્રમાણે વર્તવાનો પ્રયત્ન કરવો અથવા તો આ બુદ્ધિનો ડખો છે કરીને મારે બેસી જવું, તો આમાં સમજ કેવી રીતે પડે કે આ ડખો છે કે સાચું કર્યું છે ?

દાદાશ્રી : આપણે એમ નક્કી કરીએ કે બારથી બે વાગ્યા સુધી મારે આરામ કરવો છે. આરામ કર્યા પછી મારે બહાર જવાનું છે. તે બે વાગ્યાની અંદર જે બુદ્ધિ આવે એક વાગ્યે આવવા માંડી તો આપણે ના સમજાએ કે આ વગર કામની અહીં આગળ ડખો કરે છે. માટે ટાઈમ નક્કી કર્યો છે ને અત્યારે વચ્ચે આવી, એ ખોટી બુદ્ધિ.

પછી બે વાગે ટાઈમ થયા પછી આવે તો પછી આપણે પૂછ્યાં કે ‘તમે સાચા છો કે ખોટા ? સાચા હોય તો મને ફળ દેખાડો.’ ફળ દેખાડે એ સાચી અને નકામી કચકચ કરે એ ખોટી, વગર કામની હેરાન કર્યા કરે. અને કામ તો થવાનું જ છે, ટાઈમે અવશ્ય થવાનું. બધી ચીજ થઈ જ જવાની. તમારે બોલાવવા નહીં જવું પડે કે ‘હેંડો

બેન !’ એની મેળે જ આવીને ઊભી રહેશે. તમારે વઠવાડ થઈ હશે તો આમ જેંચીને આવશે પણ આવ્યા વગર રહે નહીં. કારણ કે એમાં સહી કર્યા વગર કાર્ય નહીં થાય.

જ્ઞાનપ્રકાશ વધે તો જ બુદ્ધિ ઘટે

જ્ઞાનપ્રકાશ વધે તો જ બુદ્ધિ ઘટે, નહીં તો જ્ઞાનપ્રકાશ એક બાજુ ના હોય તો બુદ્ધિ ઘટે નહીં.

પ્રશ્નકર્તા : જ્ઞાનપ્રકાશ હોય તો બુદ્ધિ તો જોઈએ ને ?

દાદાશ્રી : ના, જ્ઞાનપ્રકાશમાં બધું માલમ પડે એવું છે. આ પ્રકાશથી તો બધું દેખાય એવું છે, ક્લિયર (સ્પષ્ટ). તેમ છતાં આ સંસાર જેટલો ચલાવવાનો છે આપણે, નિમિત્તમાં આવ્યો છે, તેમાં આ લાઈટ ના ચાલે. એમાં પેલું જે લાઈટ છે તે એની જોડે હોય જ. બુદ્ધિનું લાઈટ, ડિમ લાઈટ એની જોડે, હરેક કાર્યમાં હોય જ. જે જરૂરિયાત છે એ બુદ્ધિ તો મનેય રહેવાની. બિનજરૂરિયાત બુદ્ધિ કર્ય કે જે તમને આમ થઈ જશે ને તેમ થઈ જશે, બધું આદાયવણું બતાવ બતાવ કરે, ડખો કરી નાખે. ઈમોશનલ કરી નાખે કે નથી કરતી ? તે એ બુદ્ધિ ઘટાડવાની કષ્ટું છું. પેલી બુદ્ધિ તો જે છે, એ તો એની મેળે કુદરતી જ ઊભી થવાની. એની જોડે જ રહેવાની, ડિમ લાઈટ તો હોય જ ને ! કુલ લાઈટ જોઈએ જ નહીં ત્યાં આગળ, સંસાર ચલાવવા માટે.

બુદ્ધિ વપરાશની લિમિટ

અમે સવારે સાત વાગ્યે ‘દાદર’ સ્ટેશને બેઠેલા, ત્યારે લોકોએ સામટી લાઈટો બંધ કરી દીધી. તે બુદ્ધિવાળો શું પૂછે કે ‘આમ કેમ કર્યું?’ ત્યારે કહે, ‘આ સૂર્યનારાયણ ઊગે છે તેનું તેજ આવે છે, તેથી હવે આ લાઈટોની શી જરૂર ?’ અમે કહીએ છીએ કે ‘આ’ કુલ લાઈટ આવી ગયા

પછી બુદ્ધિની લાઈટ બંધ કરી દો ! જેમ આ લોકો આમાં કેવા જાગ્રત છે કે ઈલેક્ટ્રિસિટી વપરાઈ જાય છે તેમ આપણા લાઈટમાં, મૂળશક્તિમાં બુદ્ધિ વાપરવાથી પાવર વેડજાઈ જાય છે ને એ લાઈટ ના વાપરે તો મૂળ લાઈટમાં વધારો થાય.

પ્રશ્નકર્તા : બુદ્ધિનો પ્રકાશ તો રહેવાનો જ ને ?

દાદાશ્રી : હા, એ બુદ્ધિ જરૂર પડે તો કામ કરી જાય પણ (અનું) બટન ચાલુ રાખવાની જરૂર નથી. એ તો ઓટોમેટિક ચાલુ થઈ જ જાય છે, પણ બટન ચાલુ રહી ના જવું જોઈએ. સંસારી હિત શેમાં છે તે બુદ્ધિ દેખાડે. સંસારી કોઈ પણ કિયામાં બુદ્ધિનો જ ઉપયોગ હોય છે અને ‘હું શુદ્ધાત્મા છું’ એ જ્ઞાનનો ઉપયોગ છે.

આપણી પર બુદ્ધિનું નિયંત્રણ ના હોવું જોઈએ. બુદ્ધિ તો આપણું સાધન છે એક જાતનું. આ તો વાપરવી હોય તો વાપરીએ, નહીં તો કહીએ, ‘બેસ છાનીમાની, ચૂપ બેસ. ડખો ના કરીશ.’ આ તો નિયંત્રણમાં જ હોય છે. બુદ્ધિ તો કહે, ‘ખોટ ગઈ,’ પણ આપણે કેમ માનવું? બુદ્ધિ તો સંસારી ખોટને ‘ખોટ’ કહે છે અને આપણું આ જ્ઞાન સંસારી ખોટને ‘નફો’ કહે છે, એ આપણે ‘જ્ઞાન’થી જોઈએ તો જરૂર.

જ્ઞાન પછી પણ રહે બુદ્ધિના ડખા

પ્રશ્નકર્તા : અત્યાર સુધી બુદ્ધિથી ચલાવ્યું છે, એટલે બુદ્ધિ ઉપર મોહ થઈ ગયો છે કે આ જ સાચું છે, બુદ્ધિ જ સાચી છે.

દાદાશ્રી : એમ ? પણ ‘બુદ્ધિ ખોટી છે’ એવું કોઈ માને જ નહીં ને કોઈ દહારોય ! એ માને નહીં. પણ હજુ આ બધો ચોટેલો માલ છે ને, એ ઉખડે નહીં ત્યાં સુધી બુદ્ધિ જ ઉખાડેને પાછું ! બુદ્ધિથી ઉખાડે ને પાછું આપણે જ્ઞાનથી ઉખાડવાનું.

પ્રશ્નકર્તા : એટલે સમ્યકું બુદ્ધિ થાય તો પાછી ઉખાડતી જાય ને ?

દાદાશ્રી : સમ્યક બુદ્ધિ તો પાછું નવું લેવા માટે. આ જે જૂની બુદ્ધિ છે ને, એ તો આપણાને શું દેખાડે કે કો’કે અહીં દૂધ ઢોળ્યું હોય તો, ખોટ ગઈ આ ! એટલે આપણે કહેવાનું કે આ સાચવવું હતું ને આમ. હવે તે ઘરીએ બુદ્ધિ એમ કહે ને ત્યાં આપણું જ્ઞાન શું કરે ? ‘આમ કરવાની જરૂર નથી આ.’ એટલે પેલી બુદ્ધિ એનો પાઠ ભજવી લે, ત્યારે ચોળ્યું થાય.

પ્રશ્નકર્તા : એટલે આ બુદ્ધિ તેનો પાઠ ભજવ્યા વગર રહે જ નહીં ?

દાદાશ્રી : એ તો ભજવે ને !

પ્રશ્નકર્તા : એટલે આપણે આમનેસામને જ્ઞાન કરીને એને ચોળ્યું કરીએ તો જ એ પાઠ ભજવ્યા વગર પછી ઉડી જાય, દાદા ?

દાદાશ્રી : ના, ના, એ તો પાઠ ભજવે જ ને !

પ્રશ્નકર્તા : જ્ઞાન પરિણામ પામે પછી પણ એવી બુદ્ધિ ડખો કરે ?

દાદાશ્રી : ડખો કરે. જ્ઞાન એક બાજુ ચોળ્યું કરે. બુદ્ધિ ડખો કરે અને જે ચોળ્યું થાય એ આપણું. ડખો કર્યો એ ગયું. ડખો કર્યો હતો તે ઉડી ગયું. બુદ્ધિ જ્યાં સુધી વપરાય ત્યાં સુધી ડખો જ કર્યો કરે. ડખો કર્યો વગર રહે નહીં ને !

ઉડાવી મૂકવી ડખાવાળી બુદ્ધિને

તમારે બુદ્ધિ ડખો કરે છે કે ?

પ્રશ્નકર્તા : હા, બુદ્ધિનો બહુ ડખો રહ્યા કરે, કે આમ થઈ જશે, તેમ થઈ જશે. આ બુદ્ધિના ડખો પણ આખો દિવસ બહુ ચાલ્યા કરે.

દાદાશ્રી : હા, ‘શું થઈ જશે ? આ કારખાનું

એમનું એમ ચાલ્યા કરે છે. ખોટ જતી નથી, ભાઈઓ બધા જીવતા છે અને શું થઈ જશે ? કશું જ થવાનું નથી,’ આપણો કહીએ.

પ્રશ્નકર્તા : એ વાત કરેકટ છે દાદા, છતાં બુદ્ધિ પોતાનું ઊભું કરી નાખે છે. આટલા નાનાને આવવું મોટું કરી બતાવે છે.

દાદાશ્રી : હા, એ ઊભું કરી નાખે તો પછી આપણો અને શું કરવું ? બુદ્ધિની ભર્યબંધી કરવી ?

પ્રશ્નકર્તા : ઉડાડી મૂકવી એને.

દાદાશ્રી : હા, ઉડાડી મૂકવી. ‘આવો જવાન માણસ તું !’

મંદી આવશે ત્યારે, ‘શું થશે ? શું થશે ?’ ‘અલ્યા, શું થશે ?’ દુનિયા એવી ને એવી રહી છે. શું થઈ જવાનું છે ? આપણે જીવતા ને જીવતા રહીએ છીએ. આ સ્ટીમર ત્યાંથી હુંલેન્ડથી નીકળે, તે અહીં સુધી સાજી આવે અને રસ્તામાં ત્રણ વખત હાલી તો ‘શું થશે ? શું થશે ?’ અલ્યા, મૂઝા, હમણો જશે એ તો ! ખાઈ-પીને, નાસ્તા કરીને ભગવાનનું નામ દો. સ્ટીમર મહીં ડૂબી જાય કે ના જાય ? હવે તે વખતે ‘શું થશે, શું થશે, શું થશે’ કોણ શીખવાડે છે ? આ બુદ્ધિ અકળાવે છે, બુદ્ધિ હેરાન કર્યા કરે છે. ‘શું થઈ જશે ? શું થઈ જશે ?’ અરે, શું થઈ જવાનું છે ? કાં તો ડૂબી જવાનું છે, કાં તો તરવાનું છે; બેમાંથી એક થવાનું છે. માટે ભગવાનનું નામ દે ને છાનોમાનો. બેથી તીજું કંઈ થાય ?

ઓળખો ડાં કરાવવાવાળી બુદ્ધિને

પ્રશ્નકર્તા : આ જમાનામાં બુદ્ધિ જ હેરાન કરે છે ને ? ડખો એ જ કરાવે છે ને ?

દાદાશ્રી : હા, બુદ્ધિ ડખો કરાવે છે. પણ બુદ્ધિને આપણે ઓળખવી જોઈએ કે ‘બુદ્ધિબેન,

હવે તમે જાવ ને,’ કહીએ. તમે અહીં ને અહીં પિયરમાં ને પિયરમાં કંઈ સુધી પડ્યા રહેશો ? તમારે સાસરે જાવ. બાર મહિને હજાર રૂપિયા મોકલી આપીશ. એને વળાવીએ તો એ જાય ને ? એને બોલાવવી જ ના પડે. એને આપણે મોટી કરીએ એટલે ચઢી વાગે જ ને ? બુદ્ધિને મોટી કરનારા આપણો જ ને ? એ તો બુદ્ધિ છે ત્યાં સુધી એની મેળે ડખો કર્યા કરે ને !

પ્રશ્નકર્તા : પણ ડખો કરવાથી બગડે જ છે ને ?

દાદાશ્રી : તેમાં શું બગડે છે તે આપણે જોયા કરીએ બધું. એને જે ડખા કરવા હોય તે કરે, તે આપણે શું કરવું ? જોવું કે આપણો હઉ મહીં પેસી જવું ? આપણે જોયા કરવું.

જાણો બુદ્ધિની ડખલોને

પ્રશ્નકર્તા : આ ખ્યાલમાં આવી જાય છે, દાદાજી જે કહેવા માંગે છે એ સમજાય છે, પણ પછી બુદ્ધિ એટલું બધું તોફાન કરતી હોય છે કે...

દાદાશ્રી : બુદ્ધિ તોફાન કરે તો તોફાન, આપણે જાણીએ ને કે બુદ્ધિ તોફાન કરે છે !

પ્રશ્નકર્તા : પણ એ જાણપણામાં નથી રહેવાતું, એ લપસી પડાય છે.

દાદાશ્રી : એ લપસી પડાય તે લપસી પડાતું નથી, એ તો લાગે એવું.

પ્રશ્નકર્તા : લાગે પણ, એ તમારા જેવું નથી થઈ શકતું.

દાદાશ્રી : બુદ્ધિ ડખલ કરે ખરી, પણ બુદ્ધિને જાણવી જોઈએ કે આ બુદ્ધિની ડખલ છે. એવું આપણે સમજીએ નહીં ? આપણા ઘરમાં પેલી બેન આવી, એક છોકરો ને એક છોકરી હોય

તો આપણે ના સમજએ કે આ બેન ઉખલ કરે છે ? એ તો આપણે ઉખલને જાણવી જોઈએ, બીજું કંઈ નહીં. ઉખલ કોની છે, આપણને ખબર ના પડે ?

પ્રશ્નકર્તા : પાછળથી ઘ્યાલ આવી જાય છે.

દાદાશ્રી : એ તો આવી જાય છે, માટે છે તે આ કશું બનતું નથી. તમે ઉખલને ઉખલ રૂપે જાણો ને, એટલે પછી કશું જ નહીં.

બુદ્ધિની સલાહ માને, થાય ડખોડખલ

પ્રશ્નકર્તા : બુદ્ધિ હજુ ડખોડખલ કરે છે તો શું કરવું ?

દાદાશ્રી : બુદ્ધિ આ બાજુ ડખોડખલ કરે એટલે આપણે ત્યાંથી દસ્તિ ફેરવી લેવી. આપણાને રસ્તામાં કોઈ ના ગમતો માણસ ભેગો થાય તો આપણે આમ મોહું ફેરવી લઈએ છીએ કે નહીં ? એવું જ આપણામાં આ ડખોડખલ કરે છે, તેનાથી અવળું જોવું. ડખોડખલ કોણ કરે છે ? બુદ્ધિ ! બુદ્ધિનો સ્વભાવ શો છે કે સંસારની બહાર નીકળવા ના દે.

પ્રશ્નકર્તા : બુદ્ધિ સમાપ્ત કર્યારે થાય ?

દાદાશ્રી : તમે એના ઉપર બહુ વખત જોશો નહીં, દસ્તિ ફેરવેલી રાખશો એટલે પછી એ સમજ જાય, એ પોતે બંધ થઈ જાય. એને તમે બહુ માન આપો, એનું ‘એક્સેપ્ટ’ કરો, એની સલાહ માનો, ત્યાં સુધી એ ડખોડખલ કર્યા કરે.

કિમતી માનો ત્યાં સુધી રહે બુદ્ધિના ડખા

પ્રશ્નકર્તા : બુદ્ધિનો ડખો થાય, ત્યારે આપણાને ખબર પડે કે આ બુદ્ધિએ ડખો કર્યો. એ કોણ જણાવે છે ? શુદ્ધાત્મા જણાવે છે કે પ્રજ્ઞાશક્તિ જણાવે છે ?

દાદાશ્રી : એ શુદ્ધાત્મા તો કામ જ નથી કરતો, પ્રજ્ઞાશક્તિ જ બતાવે. શુદ્ધાત્માને બદલે એની પ્રતિનિધિ તરીકે પ્રજ્ઞાશક્તિ જ કામ કરે અને એ બધું જણાવે અને એ છે તે ઊલ્લંઘન તમે એ બાજુ જતા હોય ને તો પાછું બેંચીને આમ આત્મા તરફ તેડી લાવે. બુદ્ધિને અજ્ઞા કહેવાય. તે અજ્ઞાનું શું કામ કે મોક્ષ ના જતા રહે, તે અહીની અહીં બેંચ બેંચ કરે. આ પ્રજ્ઞા ને અજ્ઞા, બેની ભાંજગડો અને અજ્ઞામાં જો આપણે ભજ્યા પછી થઈ ગયું અજ્ઞાનું કામ, પછી ખુશ થઈ જાય. એટલે પ્રજ્ઞા પછી થાકે. આ મૂળ ધારી ભજ્યો ત્યારે શું થાય તે !

પ્રશ્નકર્તા : દાદા, આ બુદ્ધિ કયાં સુધી ડખો કરશે આવી રીતે ?

દાદાશ્રી : જ્યાં સુધી એને કિમતી માની છે ત્યાં સુધી. પાડોશમાં એક ગાંડો માણસ રહેતો હોય, પાંચ ગાળો ભાંડીને જતોય રહે છે રોજ, તો આપણે જ્યારે એ ભાંડવા આવતો હોય ત્યારે જાણીએ કે પેલો ગાંડો આવ્યો છે. તે આપણે ચા પીયા કરીએ, એ ભાંડચા કરે. એવી રીતે બુદ્ધિ છો ને આવે ને જાય, આપણે આપણામાં રહો. બીજું બધું છે તેથી પૂરણ-ગલન છે. તમે નહીં કહો તોય જુદું રહેશો અને તમે કહો તોય આવ્યા વગર રહેવાનું નથી.

ચેતો બુદ્ધિનું સાંભળવા સામે

પ્રશ્નકર્તા : આ બુદ્ધિ જ્યારે ડખો કરતી હોય ત્યારે એને આપણે સાંભળવી નહીં એવું આપ કહો છો ?

દાદાશ્રી : ના સાંભળો તો બહુ સારું, પણ સાંભળ્યા વગર રહો જ નહીં ને તમે. અને તમે ના સાંભળશો કહીએ તોય તમે સાંભળ્યા વગર રહો નહીં ને ! મોક્ષ જવું હોય તો બુદ્ધિની જરૂર

નથી, સંસારમાં ભટકવું હોય તો બુદ્ધિની જરૂર છે. આવું તેવું કશું વાંચેલું ના હોય અને બ્લેન્ક પેપર (કોરો કાગળ) હોયને, તો એને તો ‘આ ચંદુભાઈ’ અને આ હું’ બસ, થઈ ગયું સરસ. એટલે આ બધુંય ડિસ્ચાર્જ !

પ્રશ્નકર્તા : દાદા, આપણાને ખબર પડે કે આ બુદ્ધિ ડખો કરે છે છતાંય આપણો બુદ્ધિનું સાંભળીએ ત્યારે શું થયું કહેવાય ?

દાદાશ્રી : એ તો આપણાને ઈન્ટરેસ્ટ છે હજુ બુદ્ધિના સાંભળવા પર, પણ તોય છે તે પ્રકાશકિત તો એને એ બાજુ જ બેંચે.

પ્રશ્નકર્તા : અમને ખબર પડે છે કે આ બુદ્ધિ ડખો કરે છે, છતાંય અમે બુદ્ધિનું સાંભળ્યા કરીએ, એ આડાઈ થઈ કહેવાય ને ?

દાદાશ્રી : સાંભળ્યા કરીએ ને કંઈ અમલમાં ના લઈએ તો વાંધો નથી. બાકી જોયા જ કરવું જોઈએ, બુદ્ધિ શું કર્યા કરે છે તે ! આપણા સ્વભાવમાં રહ્યા કે ભાંજગાડ નહીં. તમારે બુદ્ધિ વધારે છે પણ દાદાની કૃપા પ્રાપ્ત થઈ ગયેલી છે એટલે વાંધો નહીં આવે.

પ્રશ્નકર્તા : દાદા, મારી બુદ્ધિ બહુ ચાલે પણ પછી એને જરા શાંત પાડી દઉં છું. હવે એનું હું સાંભળતો નથી.

દાદાશ્રી : એ અહવા જ ના દેવું. આ અમારામાં બુદ્ધિ જતી રહી ત્યારે જ આ ભાંજગાડ ગઈ ને ! સ્વતંત્ર, કશું કોઈ ડખલ જ ના કરે ને પછી !

આજીના પાળવાથી ઘટે બુદ્ધિના ડખા

પ્રશ્નકર્તા : આ જ્ઞાન લીધા પછી પણ આ જે બુદ્ધિ ઊભી થયા કરે છે. તે હવે જો જ્ઞાન હોય તો બુદ્ધિ ઊભી ન થવી જોઈએ ને બુદ્ધિ હોય ત્યા જ્ઞાન ના હોય, તો એ કેમ થયા કરે છે ?

દાદાશ્રી : ના, પણ આ જે થયા કરે છે ને, તે આ તમને પહેલાંની આદત છે એટલે બુદ્ધિનો દુરૂપયોગ થાય છે. તેથી અમે આજી આપી ને ! જો આજીમાં રહો તો બુદ્ધિનો ઉપયોગ ના થાય. પણ પહેલાંની તમને આદત છે ને, તે આદત ખસતી નથી. એટલે આદતને લઈને આ દેખાય છે, આવું બધું. એ આદત જવા માટે અમુક વર્ષો થશે, ત્યારે એ આદત જશે અને બુદ્ધિ જો ખલાસ થઈ ગઈ ને, તો પછી આ ડિસ્ચાર્જ અહંકાર, તે પણ ખલાસ થઈ જશે.

પ્રશ્નકર્તા : એ ડિસ્ચાર્જ અહંકાર જ્યાં સુધી છે, ત્યાં સુધી બુદ્ધિનાય પર્યાય ઊભા તો થવાના ને ?

દાદાશ્રી : ઊભા રહેવાના ને ! પણ તે ડિસ્ચાર્જ અહંકાર અમુક સ્ટેજમાં આવશે, ત્યારે બુદ્ધિ ગયા બરાબર જ થઈ ગઈ કહેવાય. એટલે જ્યાં સુધી આ હાયર સ્ટેજમાં છે ત્યાં સુધી ઓછી થતી જાય, પછી રાગે પડી જાય, પછી તમને એમ નહીં લાગે કે બુદ્ધિ છે મારામાં.

પ્રશ્નકર્તા : એટલે જેમ આજીમાં વધુ રહેતા જઈએ, તેમ તેમ ડખો ઓછો થાય ?

દાદાશ્રી : પછી ડખો નહીં કરે. બુદ્ધિને મેલો પૂળો ! થઈ જવ શુદ્ધાત્મા, હું શુદ્ધાત્મા છું ! આજી એ જ ધર્મ અને આજી એ જ તપ છે. પણ એ ડખો કર્યા વગર રહે નહીં ને ! અનાદિની કટેવ પડી છે.

આ ડખો બુદ્ધિને લઈને છે. બુદ્ધિની ક્યાં સુધી જરૂર છે ? જ્યાં સુધી જ્ઞાન ના મળ્યું હોય. જ્ઞાન મળ્યા પછી બુદ્ધિની જરૂર નથી. બુદ્ધિ તો હંમેશાં એની મેળે પેસી જાય છે. બુદ્ધિ જ એને જીવવા નથી દેતી, મૂળાને.

આજી પાલને વર્તે સમાધિ

જ્ઞાન લીધા પછી જ્ઞાની પુરુષની પાંચ આજ્ઞામાં રહેવું પડે. પાંચ આજી પણે તો નિરંતર સમાધિ રહે એવું છે. અમે ગેરન્ટી બોન્ડ લખી આપીએ. આજી પળાય છે કંઈક ?

પ્રશ્નકર્તા : પળાય છે.

દાદાશ્રી : આજી બધી પાળે ત્યારે કલ્યાણ થાય. કેટલી પાળી તેં ?

પ્રશ્નકર્તા : જેમ યાદ આવે એમ પાળું, દાદા.

દાદાશ્રી : યાદ આવે ત્યારે ? પાંચ આજી ધમધોકાર પાળો. હજુ જીવાય એવું છે થોડો વખત, કરોને કંઈક, પછી નહીં જીવા હોય ત્યારે શું કરીશ ? દેહનો શો ભરોસો ? કોણ બચાવશે ? આ જ્ઞાનેય જતું રહેશે અને મોક્ષેય જતો રહેશે, પાંચ આજી પળાય નહીં તો, આ ધાંધલમાં ને ધમાલમાં. આજી પાણ્યા વગર દહાડો વળે નહીં. આ કંઈ ગપ્પું છે ? આ તો વિજ્ઞાન છે !

એક માણસ સાત વર્ષથી ઘર ચલાવે છે. ખેતરાં ખેડે છે, ગાયો-ભેંસો રાખે છે. હમણાં છોકરી પૈણાવી. તે બધા મહાત્માને બોલાવ્યા'તા. મને કહે છે, 'સાત વર્ષથી એક મિનિટ પણ અસમાધિ થઈ નથી, આ દાદાના જ્ઞાનથી. દુકાળ પડે છે તોય અસમાધિ નથી થઈ. સુકાળ પડે તોય અસમાધિ નથી થઈ.' એનું કારણ શું ? તેને પૂછ્યું તો એ કહે, 'દાદાએ પાંચ આજી આપી છે તેનાથી. ક્યાંય ડખલ નહીં કરવાની, નામેય. પાંચ આજીમાં જ રહું છું. બીજું કાંઈ હું સમજું નહિ. આ સુંદર વિજ્ઞાન છે !'

આજીમાં રહે તો આ બધો સંસાર ઉક્લયા કરે, છોડિઓ પૈણો, છોકરો પૈણો. આજીમાં રહે તો બધું જ એની મેળે થયા કરે, સહજ થયા કરે.

આ તો દહીમાં હાથ ઘાલીને ડખો કરે છે ઊલટો. આપણે કવું હોય રાતે કે આખી રાત સૂઈ રહેજે, દહીને જોવા ના જઈશ. તોય છે તે બે વાગે ઉઠે ને, તો 'જરા જોઈ લઉ' કહે છે, થોડું થયું કે નહીં થયું ? તે સવારમાં ડખો થાય, પેલા ચોસલા ના મળે. નહીં તો વિજ્ઞાન છે આ તો ! તરત ફળ આપનારું છે ! આજીમાં જ રહેવાનું.

પાછલું જ્ઞાન કરાવે ડખો, આજી પાળવામાં

એટલે તમે જરા પદ્ધતિસર સમજ લેજો. બહુ ગૂંચળાવાળું લાવ્યા હોય અને દાખલો પોતે જાતે ગણવા માંડ્યા તે શું થાય ? નહીં તો જ્ઞાની પુરુષની આજ્ઞામાં જો રહે ને, તો હમણે સમાધિ રહે. પણ આજીમાં રહેવાય નહીં ને ! શી રીતે આજીમાં રહે ? પાછલું જ્ઞાન એને ગૂંચવી નાખે ને ! પાછલું જ્ઞાન બધું ફેઝચર કરી નાખ્યું હોય તો કશુંય ડખો ના થાય.

અમે આજી આપી છે ને, એ આજીમાં રહે તો નિરંતર સમાધિ રહે એવું છે. એ આજી અધરીય નથી. એમાં વિરોધાભાસ લાગે છે કંઈ ? આપણે અહીં તો જેનો કોરો કાગળ એનો જલદી ઉકેલ આવે. અને આ તો પાછું પુસ્તકો ભણ ભણ કર્યા'તા. જો પુસ્તકો ના ભણ્યા હોય ને, તો બહુ ઊંચી દશા હોત. આ તો પુસ્તકો પાછાં ઠેબાં માર માર કરે.

અમારે તો અહીં કેટલાંય લોકોને જ્ઞાન આખ્યું છે, તે નિરંતર સમાધિમાં જ રહે છે. કારણ કે ડખો નહીં ને ! એણે નક્કી કર્યું કે જે વાત આપણે માનતા હતા, એ વાત દાદાના કહેવાના હિસાબે બધી ખોટી નીકળી. માટે એ વાત બાજુએ મૂકી દો. અહીં કશું ના સમજતો હોય તો તેનો વહેલો ઉકેલ આવી જાય.

સમજણ ના પડે ને તો સારામાં સારું શરણું,

કે જે દાદાનું થાય એ મારું થજો. દાદાના કહ્યા પ્રમાણે રહેવું. એ કહે, ‘ઉભો થઈ જા,’ તો ઉભા થઈ જવું. એ કહે, ‘ના પૈણીશ,’ ત્યારે કહે, ‘નહીં પૈણું.’ એ કહે, ‘બે પૈણા.’ ત્યારે કહીએ, ‘બે પૈણીશું.’ ત્યાં એવો ડખો ના કરે કે સાહેબ, શાસ્ત્રમાં ના કહ્યું છે ને તેમે બે પૈણવાનું કહો છો તે ? તો મોક્ષ માટે તું અનફીટ થઈ ગયો.

જ્ઞાનીની આજ્ઞા આગળ શાસ્ત્રની તુલના ના કરાય. જ્ઞાની તો શાસ્ત્રના ઉપરી છે. જ્ઞાનનાય ઉપરી જ્ઞાની. એ જે આજ્ઞા કરે, એ આજ્ઞા પ્રમાણે ચાલવું.

દાદાનો રજુપો આજ્ઞા પાળવાથી

અમારી આજ્ઞા જેટલી પાણે છે તેટલો તેને અવશ્ય અમારો રજુપો મળે છે. આપણી દઢ ઈચ્છા છે કે જ્ઞાનીની આજ્ઞામાં જ રહેવું છે તો તેમની કૃપા થકી આજ્ઞામાં જ રહેવાય. આજ્ઞા પાણે ત્યારે આજ્ઞાની મસ્તી રહે.

પ્રશ્નકર્તા : આપની કૃપા હોય તો આજ્ઞામાં રહી શકાય ને આજ્ઞામાં રહેવાથી કૃપા મળે, તો આ સાચું શું ?

દાદાશ્રી : કૃપા હોય તો આજ્ઞા પળાય, ને આજ્ઞા પળાય તો કૃપા વધે.

પ્રશ્નકર્તા : પહેલું શું આવે ?

દાદાશ્રી : રજી કરે તે.

પ્રશ્નકર્તા : રજુપો પાંચ આજ્ઞાથી થાય ?

દાદાશ્રી : પાંચ આજ્ઞાથી તો થાય જ, નહીં તો એમની પાસે રહેવાથી, એમની સેવા કરવાથી રજુપો મળે.

તેમે અમારી આજ્ઞામાં રહો છો એટલે હું બહુ ખુશ છું. આજ્ઞામાં ના રહે તે ડખો કરી

નાબે. જ્ઞાની પુરુષને રજી રાખવા તેનાથી ઉત્તમ બીજો ધર્મ દુનિયામાં નથી અને અમારો રજુપો ઉત્પન્ન કરવો તમારા જ હાથમાં છે. તમે જેમ જેમ અમારી આજ્ઞામાં રહી ઊંચા આવતા જશો, તેમ તેમ તમારી ઉપર અમારો રજુપો વધશે.

મન પ્રમાણે ચાલવાથી થાય ડખો

પ્રશ્નકર્તા : નિશ્ચય કર્યો હોય કે દાદાની પાસે રહીને કામ કાઢી લેવું છે, પાંચ આજ્ઞામાં રહેવું છે અને છતાં એમાં કાચા પડી જવાય, એને માટે શું કરવું જોઈએ ?

દાદાશ્રી : લે, શું કરવું જોઈએ એટલે ? મન કહે કે ‘આમ કરો’ તો આપણે જાણીએ કે આ આપણા ધ્યેયની બહાર છે ઊલટું, દાદાજીની કૃપા ઓછી થઈ જશે. એટલે મનને કહીએ કે ‘નહીં, આ આમ કરવાનું ધ્યેય પ્રમાણે.’ દાદાજીની કૃપા શી રીતે ઊતરે એ જાણ્યા પછી આપણે આપણી ગોઠવણી હોવી જોઈએ.

એટલે મનના કહ્યા પ્રમાણે ચાલવાથી આ બધી ભાંજગડ થાય છે. ઘણાં વખતથી બોલ્યો છું આ ભાઈને. આ જ સમજ પાડ પાડ કરું છું. એટલે પછી મનના કહ્યા પ્રમાણે નહીં ચાલવાનું, આપણા ધ્યેય પ્રમાણે જ જવું જોઈએ. નહીં તો એ તો કયે ગામ જવું, તેને બદલે કયે ગામ લઈ જશે ! ધ્યેય પ્રમાણે ચાલવું, અનું નામ જ પુરુષાર્થ ! એ તો મનના કહ્યા પ્રમાણે તો આ અંગ્રેજો-બંગ્રેજો બધા ચાલે જ છે ને ! આ બધા ફોરેનરોનું મન કેવું હોય ? લાઈનસરનું હોય અને આપણું ઝાવાળું મન, કંઈનું કંઈ ઊંધું હોય ! એટલે આપણે તો આપણા મનના પોતે સ્વામી થવું પડે. આપણું મન આપણા કહ્યા પ્રમાણે ચાલે એવું હોવું જોઈએ.

પ્રશ્નકર્તા : આ વાત નીકળે ને એટલે પંદર-

વીસ દિવસ એ પ્રમાણે ચાલે. પાછું કંઈક એવું બની જાય ને, તો પાછું ફરી જાય.

દાદાશ્રી : ફરી જાય પણ તે મન ફરી જાય, આપણે શું કરવા ફરી જઈએ ? આપણે તો એના એ જ ને !

પ્રશ્નકર્તા : એ આજ્ઞાય પછી કેટલીક વખત સહજ થઈ જાય છે.

દાદાશ્રી : ધીમે ધીમે બધી સહજ થઈ જાય. જેને પાળવી છે, તેને સહજ થાય છે. એટલે પોતાનું મન જ એવી રીતે વણાઈ જાય છે. જેને પાળવી છે ને નિશ્ચય છે, એને મુશ્કેલી કોઈ છે જ નહીં. આ તો ઊંચામાં ઊંચું સરસ વિજ્ઞાન છે અને નિરંતર સમાધિ રહે. ગાળો ભાંડે તોય સમાધિ જાય નહીં, ખોટ જાય તોયે સમાધિ જાય નહીં, ઘર બળતું હેખે તોય સમાધિ ના જાય.

પ્રશ્નકર્તા : પ્રજ્ઞાશક્તિનો એટલો વિકાસ થાય છે કે આજ્ઞાઓ મહીં બધી વણાઈ જાય છે ?

દાદાશ્રી : વણાઈ જાય. પ્રજ્ઞાશક્તિ પકડી જ લે. આ પાંચ આજ્ઞા, આ પાંચ ફન્ડામેન્ટલ સેન્ટર્સ છે ને, તે આખા વર્લ્ડના બધાં શાસ્ત્રોનો અર્ક જ છે !

આજ્ઞા પાળે કે મોક્ષ, બીજો બધો ડખો

આપણે તો પાંચ આજ્ઞા પાળે કે મોક્ષ, બીજો બધો તો ડખો કહેવાય. પછી આજ્ઞા ઓછી-વધતી પળાય તેનો વાંધો નહીં પણ પાંચ આજ્ઞાનું લક્ષ રહેવું જોઈએ. જેમ આ અહીં આગળ રોડ ઉપર પ્રાઈવિંગ કરે છે, એના લક્ષમાં જ હોય કે ટ્રાફિકના કાયદા શું છે ! નહીં તો અથડાઈ પડે. અહીંનું અથડાયેલું દેખાય પણ ત્યાંનું અથડાયેલું દેખાય નહીં ને ! ને કચ્ચરઘાણ વળી ગયો હોય ! એ લોકોને ખબર ના પડે.

પ્રશ્નકર્તા : આજ્ઞા ચૂકી ગયા છે, એની પારાશીશી કંઈ હશે ?

દાદાશ્રી : મહીં સફોકેશન, ગુંગળામજા બધું થાય એ આજ્ઞા ચૂક્યાનો જ બદલો. આજ્ઞાવાળાને તો સમાધિ જ રહે, નિરંતર. જ્યાં સુધી આજ્ઞા છે ત્યાં સુધી સમાધિ. આપણા માર્ગમાં ઘણાય માણસો છે કે જે આજ્ઞા સરસ પાળે છે અને સમાધિમાં રહે છે. કારણ કે આવો સરળ ને સમભાવી માર્ગ, સહજ જેવું ! અને જો એ અનુકૂળ ના આવ્યો તો પછી પેલો તો અનુકૂળ આવવાનો જ શી રીતે ? એટલે મનની ભાંજગડોમાં ધ્યાન દેવાય જ નહીં. બધી જ ભાંજગડો આધી મૂકીને ખાલી જ્ઞાતા-શૈયનો સંબંધ જ રાખો. મન એના ધર્મમાં છે, એમાં શું કરવા ડખો કરવાની જરૂર ? નિરંતર આજ્ઞામાં રહેવાય, સમાધિમાં રહેવાય એવો માર્ગ છે. જરાય કઠળા નહીં, કેરીઓ-બેરીઓ ખાવાની છૂટ.

પાછળી ડખલો ચૂકાવે આજ્ઞા

પ્રશ્નકર્તા : આજ્ઞા અધરી નથી, પણ એ પાળવાનો પ્રયત્ન તો કરીએ પણ કેટલીક વખતો એમ લાગે કે આજ્ઞામાં નથી રહેવાતું.

દાદાશ્રી : નથી રહેવાતું, એ આપની ઈચ્છા છે જ નહીં. નથી રહેવાતું માટે કોઈની ડખલ છે. હવે હું શું કહું છું એક બાજુ કે આ જગતમાં કોઈ તમારામાં ડખલ કરનાર છે નહીં, પણ તમે આ જે સહીઓ કરી આપી છે પહેલાંની, તે બૂમાબૂમ કરે છે તેની ડખલો છે. સહીઓ કરેલી કે ના કરેલી જ્ઞાન થતાં પહેલાં ?

પ્રશ્નકર્તા : હા.

દાદાશ્રી : તે તમારી પોતાની જ ઊભી કરેલી આ ડખલો છે અને એ જ ડખલ કરે છે. એ ડખલનો તો અંત આવવો જ જોઈએ.

તમે બધાંયે પુરુષાર્થ માટે તૈયાર જ છો. હું જાણું છું કે પુરુષાર્થ કરી શકો એમ છો. છતાં પુરુષાર્થ નથી થતો તેનું શું કારણ? પહેલાં જે સહીઓ કરેલી, કરારો કરેલાં, તે કરારો પાકે તે સવારે આવીને ઊભો રહે. ‘અલ્યા, તું શું કરવા આવ્યો? હવે હું સુખમાં પડ્યો છું.’ ત્યારે કહે, ‘ના, તે અમારો હિસાબ તો ચૂકવી દો. પછી સુખમાં પડો.’

શીત ડખલોળા નિકાલની

પ્રશ્નકર્તા : એવા તો બહુ હિસાબો ચૂકવવાના છે તે લાંબું ચાલે.

દાદાશ્રી : ના, લાંબું ચાલે એવું નહીં. એનો નિયમ છે એવો. આ જેટલી આંબાની કેરીઓ હોય ને, તે કેટલી? ગણવા જાય તો પાર ના આવે, પણ અણાદ મહિનો થયો કે આંબા ઉપર ના હોય. એટલે ભડકશો નહીં. આ કેરીઓને જોઈ ભડકશો નહીં, કે ક્યારે ઊતરી રહેશે ને ક્યારે ગણીએ ને ખલાસ ક્યારે થાય! કશું ગણતા નહીં. એનો ટાઈમિંગ હોય છે. એટલે એ બાબતોમાં ભડકશો નહીં.

ફક્ત એ જે ઘડીએ આવે કરારવાળો ત્યારે કહીએ, ‘આવો બા, હવે મને દાદા મળ્યા છે. હવે બધાં કરાર મારે પૂરાં કરવા છે. તમારું પેમેન્ટ લઈ જાવ. હજુ લઈ જાવો બીજા, ચાર જ જણ કેમ આવ્યા છો? રાત્રે બાર વાગ્યા સુધી પેમેન્ટ કરીશ, પણ લઈ જાઓ હવે.’ પેમેન્ટ કર્યા વગર છૂટકો જ નથી. જે કાર્ય કર્યા વગર છૂટકો નથી અને તે ડખલ કરનાર છે, તો ડખલ કરનારનો પહેલો નિકાલ કરવો જોઈએ.

આપણને કહે, ‘જમવા ચાલો, ભૂખ લાગી છે ને?’ ત્યારે કહીએ, ‘ભઈ, આ ડખલવાળાને નિકાલ કરવા દે ને, પછી નિરાંતે જમવા બેસું.’ તે આ ડખલ નીકળી ગયા પછી પુરુષાર્થ ખરેખરો થાય.

આ જે રસ્તે અમને ડખલો નીકળી ગઈ છે ને, એ રસ્તો હું કહું છું તમને આ. અમને ડખલો બધી નીકળી ગયેલી, એ બધી જોયેલી મેં. તે આ રસ્તો મેં તમને બતાવ્યો છે. અને અણાદ મહિનામાં કેરીઓ ના દેખાય ને આંબા પર?

પ્રશ્નકર્તા : ના.

દાદાશ્રી : કેમ એટલી બધી હતી ને? અરે, હમણાં વૈશાખ મહિના સુધી દેખાતી હતી, પછી ઉપર નહીં રહે. એ તો કાળ પાક્યો એટલે ઊભો ના રહે. એને વેદના ના હોય કે નીચે પડી જવાય, પણ કશી ઊભી નથી રહેતી. ખાનાર ના હોય તો ચકલા ખઈ જાય, પણ એનો ઉકેલ આવી જાય બધો. માટે ડખલ માટે ગભરાશો નહીં. તે પેમેન્ટ ચૂકવવાના આવે ત્યારે ઊલદું એમ કહેવું, ‘આવો, જલદી પેમેન્ટ લઈ લો. આવી જાઓ.’ આપણે કરાર કર્યો તે પૂરો કરવો પડે ને? તું કહે કે ‘મારે આવું આવ્યું. હવે મારા સાસુ પજવે છે.’ ‘અલ્યા, સાસુ જોડે કરાર એવો છે, તે એને પૂરો કર ને!’ આ કંઈ સાસુ પજવે છે? આ તો કરાર જ કરેલો છે. કરાર જેવો કર્યો હોય, તે કરાર તો આપણે પૂરો કરવો પડે ને?

પ્રશ્નકર્તા : હા.

દાદાશ્રી : એટલે કરારી માલ છે. એમાં શુદ્ધ ઉપયોગ તમારો જતો નથી રહેતો. એ જેમ જેમ સમભાવે નિકાલ થાય તેમ તેમ સંયમ વધતો જાય. સંયમને જ પુરુષાર્થ કહેવો છે અને જેમ જેમ સંયમ વધતો જાય તેમ તેમ પેલો નિકાલ જલદી થતો જાય અને સંયમ વધતો જાય. ઓટોમેટિક બધું થતું થતું કેવળજ્ઞાન પર આવી જાય.

આજા પાળવાળો નિશ્ચય જ કરવાનો

તમારે કશું કરવાનું નહીં. ‘દાદાની આજા

પાળવી છે' અને તેથી આજ્ઞા ન પળાય તેનીય ચિંતા નહીં કરવાની. 'આજ્ઞા પાળવી છે' એવો દઢ નિશ્ચય રાખવાનો. પછી તમારે આજ્ઞા પાળવી. તમે કહો કે 'દાદા, મારા સાસુ લઢે છે.' તે તમને સાસુ દેખાય તે પહેલા મનમાં નક્કી કરવાનું, 'ફાઈલ આવી.' તે દાદાની આજ્ઞાથી, 'સમભાવે નિકાલ કરવો છે' નક્કી કરવું અને પછી સમભાવથી નિકાલ ના થાય તેના જોખમદાર તમે નથી. તમે આજ્ઞા પાળવાના અધિકારી છો.

તમે તમારા નિશ્ચયના અધિકારી, એ કાર્યના અધિકારી તમે નથી. શેના અધિકારી છો? તમારો નિશ્ચય હોવો જોઈએ કે મારે આજ્ઞા પાળવી જ છે, પછી ના પળાઈ અને પછી એક ધોલ મરાઈ ગઈ તો તેનો જેણ તમારે નહીં કરવાનો. ધોલ મારી દેવાય તો પછી બીજે દહાડે મને પૂછી જજે કે શું કરું હવે? તે હું તને દેખાનું કે 'પ્રતિકમણ કરો. અતિકમણ કર્યું માટે પ્રતિકમણ કરજે.' આટલો સરળ, સીધું, સુગમ માર્ગ જ સમજ લેવાનો છે. બહુ સહેલો રસ્તો છે આ.

ડખો નહીં, હવે સમભાવે નિકાલ

દાદાએ જ્ઞાન આપ્યું, પછી આપણી કોઈ ચીજ રહી નહીં હવે! ઊલટું આ મન-વચન-કાયા હતા તે દાદાને સૌંપીને આવ્યા, ત્રણ-ત્રણ પોટલાં સૌંપી દીધાં. હવે દાદાને સૌંપ્યા, તેમને પૂછ્યા સિવાય આપણે વપરાય જ નહીં, આમ જોવા જાય તો. પણ અમે છૂટ આપી કે ભઈ, ફાઈલોનો નિકાલ કરજો.

આ બધી ફાઈલો જ છે. આ જમવાનું આવ્યું તેથી ફાઈલ, આ ચા આવી તેથી ફાઈલ. તેનો સમભાવે નિકાલ કરવો. 'હું ચા નથી પીતો, મને આમ નથી ને તેમ નથી...' એવું નહીં. ચા ના પીતો હોય તો એ કપ મૂકી દે ને, તે ખબર

ના પડે કોઈને ! બૂમાબૂમ શું કરવા કરે છે તે ? 'હું ચા નથી પીતો ને' કહે ! કેટલા બધા બખેડા કરે, નહીં? ડખો કરે !

ચારિત્રમોહનો સમભાવે નિકાલ

અજાયબ માર્ગ છે આ ! એટલે કામ કાઢી લેવા જેવું છે આપણે, ઝટપટ આની પાછળ પડીને. બીજી ઈચ્છાઓ અત્યારે ઊભી થાય ને, તે મોળી કરી નાખવી એને જેમ તેમ કરીને અને તે બધો ચારિત્રમોહ છે. ઈચ્છા એ કંઈ ખરેખર મોહ નથી, ચારિત્રમોહ છે. ભગવાનનેય ચારિત્રમોહ હતો. ઘેરથી બહાર નીકળ્યાને, તે કેવળજ્ઞાન થતા સુધી જે મોહ રહ્યો તે બધો ચારિત્રમોહ. આ તમે છે તે વેઢમી-જલેબી ખાતા હોય, તો હું તમને વઠવા ના આવું. હું જાણું કે આમનો ચારિત્રમોહ છે અને તમે તેનો નિકાલ કરો છો. ફરી આવે નહીં એવી રીતે એનો સમભાવે નિકાલ કરી નાખવાનો. અત્યારે જે આવ્યું એ વ્યવસ્થિત, ના આવ્યું તેથી પણ વ્યવસ્થિત. વેઢમી કાચી આવી તેથી વ્યવસ્થિત, સરસ આવી તેથી વ્યવસ્થિત. બધું વ્યવસ્થિત છે ને?

તે આપણે ત્યાં સમભાવે નિકાલ કરી નાખીએ છીએ એ ચારિત્રમોહનો, એનું નામ મુક્તિ. બીજું કશું છે નહીં. આવો સહેલો મોક્ષમાર્ગ કોઈ દહાડો સાંભળવામાંય ના આવેલો હોય, એટલો બધો સહેલો-સરળ માર્ગ છે આ. ત્યાગ કરવાનું નહીં, કશી ભાંજગાડ નહીં, ડખો નહીં, ડખલ નહીં.

ડખાને જોવાથી જ જતા રહે

પ્રશ્નકર્તા : બીજી બધી ફાઈલો છે, એનો તો સમભાવે નિકાલ આપણે કરીએ છીએ પણ આ ફાઈલ નંબર વનનો સમભાવે નિકાલ કેવી રીતે કરવો એ વિગતવાર સમજાવો. કારણ કે ફાઈલ નંબર વનના જ બધા ડખા હોય છે.

દાદાશ્રી : એ ડખાને જોવાથી જ જતા રહે, ફાઈલ જોવાથી જ. વાંકો હોય કે ચૂંકો હોય, એને ફાઈલની જોડે બહુ ભાંજગડ ના હોય. એ જોવાથી જ જતાં રહે. સામો ફાઈલવાળો કલેઇઝ માંડે તો એનું પ્રતિકમણ કરવું પડે. આમાં દાવા માંડનારો કોઈ નહીં ને ! એટલે એને 'જોવા'થી જ જતા રહે. ખરાબ વિચાર મનમાં આવતા હોય, થોડા આડા આવતા હોય, બુદ્ધિ ખરાબ થતી હોય, એ બધું 'જોયા' જ કરવાનું. જે જે કાર્ય કરતા હોય તેનો વાંધો નહીં, એ 'જોયા' જ કરવાનું. આ તો સરળમાં સરળ મોક્ષમાર્ગ છે, સહેલામાં સહેલો મોક્ષ.

પ્રશ્નકર્તા : 'જોયા' કરવું એટલે એની સાથે સહમત નહીં થવાનું ?

દાદાશ્રી : સહમત તો હોય જ નહીં ત્યાં આગળ. જોયા કર ને !

હવે જ્ઞાન પછી સમભાવે નિકાલ કરવાનો. પાવરના એ જે પેલા સેલ કહેતા'તા ને, તે આયે મન-વચન-કાયાના ત્રણ સેલ જ છે, એ સેલ છે તે એની મેળે વપરાઈ જશે એટલે ખલાસ. તમારે સમભાવે નિકાલ કરવાનો છે આનો, એટલે એ ચોખ્યું થતું જશે. તમે સમભાવે નિકાલ કરો ને ચોખ્યું થતું જાય. અને ચોખ્યું થતું થતું થતું પાવર ખલાસ થઈ ગયો એટલે તમેય છૂટા ને એય છૂટા.

અવસ્થાઓની આહૃતિ રૂપી મહાયજ્ઞ

સમભાવે નિકાલ એટલે અવસ્થાઓની આહૃતિ આપવાની છે. આ છેલ્લામાં છેલ્લો મહાયજ્ઞ છે.

આ આપણું જ્ઞાન એવું છે, મહીં વિચાર આવે કે અવસ્થા ઊભી થાય કે તરત જ તેની આહૃતિ અપાઈ જાય. કારણ કે તે પોતાની અવસ્થાના ગુનેગારને ખોળી જ કાઢે. પ્રત્યેક અવસ્થાની આહૃતિ

સ્વાહા, આ છેલ્લો આધ્યાત્મિક યજ્ઞ છે. સ્વાહા એટલે સંપૂર્ણ બાળી નાખે. રાજ્યભૂશીથી અવસ્થામાં તન્મયાકાર થયો એટલે ડખો થઈ ગયો, તે નવા ચીતરામણ પાડે અને નવા બીજ પાડે.

જો વાણીની, મનની ને કાયાની અવસ્થાઓ નિરંતર જાગૃત રહીને મહાયજ્ઞમાં સ્વાહા કરે તો આત્માને જે પર્યાયો ચોંટેલા છે તે છૂટા પડતા જાય અને એટલો પોતે પરમાત્મા સ્વરૂપ થતો જાય.

ઝા ગયે ઉભરાશે આનંદ

આ બધી ફાઈલો ઓછી થશે ને, પછી તો આનંદ માશે નહીં. આનંદ ઉભરાશે ને પાડેશવાળાનેય લાભ થશે. કારણ કે કોઈ પણ વસ્તુ ઉભરાય એટલે બહાર નીકળે, ને બહાર નીકળે એ બીજાને કામ લાગે. તે પાડોશીનેય લાભ થશે. અત્યારે ફાઈલનો નિકાલ કરવામાં જ આનંદ આવતો નથી. આ બધા ડખા એ આનંદને ચાખવા દેતા નથી.

ઉભું રહેવાનું જ્ઞાનપણાના દરવાજે

એટલે આપણે શું બન્યા કરે છે એ જોયા કરવાનું, પણ તે કેવું ? જ્ઞાનપણાના દરવાજે ઉભું રહેવાનું. જેને આપણા લોકો 'પ્રજ્ઞા' કહે છે. પ્રજ્ઞા એટલે શું ? જ્ઞાનપણાનો દરવાજો, તે આ હોમ(સ્વ) અને આ ફોરેન(પર), એ જુદું દેખાડે છે. તે ફોરેનમાં જાય તે ઘડીએ આપણાને કહે, 'ફોરેનમાં હેડ્યા !' એટલે પાછું આપણે પાછાં ફરીને પ્રતિકમણ કરી લઈએ કે હવે નહીં, તો પાછાં તો ફરી જ જઈએ છેવટે. 'ફોરેનમાં હેડ્યા' એવું ચેતવે કે ના ચેતવે ?

પ્રશ્નકર્તા : ચેતવે.

દાદાશ્રી : હા, એટલે બસ. એ આપણને ચેતવે ને આપણે પાછા ફરીએ, એમ કરતાં કરતાં જ

આનો ઉકેલ આવી ગયો. ઉપયોગ જે પરમાં આવી જાય છે એ પાછો સ્વમાં ઘાલી હે, આવું કરવાનું છે. બીજું કશું, એકની પાછળ નહીં પડવાનું !

એટલે જ્ઞાનપણાના દરવાજે આપણું જ્ઞાન ઊભું રહેલું હોય ને, ત્યાં એ જ્ઞાન બધું કામ કર્યો જ કરે. બીજા ઉપયોગમાં જાય કે ચેતવે અને આપણે અહીં જ્ઞાની પુરુષ પાસે તો બીજા ઉપયોગમાં જાય જ નહીં. આ તો ચંદુભાઈ ચંદુભાઈનું કાર્ય કરે ને તમે તમારું કાર્ય કરો, બેઉ કાર્ય કર્યા કરે. અહીં તો જુદું જ રહે એની મેળે. બીજા ઉપયોગમાં જાય જ નહીં. તમારે શુદ્ધ ઉપયોગ કરવો ન પડે, અહીં શુદ્ધ ઉપયોગ જ રહે. જ્ઞાની પુરુષની પાસે સત્સંગનું ફળ છે. તેથી શુદ્ધ ઉપયોગમાં જ રહે. ડખો જ ના થવા દે !

શુદ્ધ ઉપયોગમાં ના હોય ડખોડખલ

પ્રશ્નકર્તા : અહીં આપના સાનિધ્યમાં બેઠા હોઈએ અને મનમાં શક્તિઓ માગીએ કે ‘દાદા, મને પાંચ આજા નિરંતર પળાય એવી શક્તિઓ આપો’, એ શુદ્ધ ઉપયોગ ગણી શકાય ?

દાદાશ્રી : શુદ્ધ ઉપયોગની નજીકનું કહેવાય. શુદ્ધ ઉપયોગનું ખરું સાધન એ કહેવાય. શુદ્ધ ઉપયોગ તો શુદ્ધ જ હોય ને ! તું શું શક્તિઓ માગ્યા કરે ? શુદ્ધ ઉપયોગનું સાધન કહેવાય એ. આ સાધનથી શુદ્ધ ઉપયોગ ભાણી જઈ શકાય આપણાથી. શુદ્ધ ઉપયોગ તો નિવળ-શુદ્ધ જ હોય. કશું માંગણીય કરવાની ના હોય ને ! ત્યાગ કરવાનું, છોડવાનુંય ના હોય. કશું ડખોડખલ હોય જ નહીં, શુદ્ધ ઉપયોગ જ. આખા જગતને શુભાશુભ ઉપયોગ છે અને આ શુદ્ધ ઉપયોગ છે. શુદ્ધ ઉપયોગ થાય તો ડખો જ નથી કોઈ જાતનો, સહેજેય ડખો નથી. એમાં બધું આવી ગયું છે. બીજા અમારા વાક્યો શુદ્ધ ઉપયોગ કરવા માટે છે.

આજગૃતિથી થાય ડખો

આપણું જ્ઞાન તો કેવું છે કે કોઈ કહે કે ‘તમે અમારું ઘડિયાળ ચોરી ગયા’, ત્યારે કહીએ કે ‘બઈ, ઘડિયાળ ચોરી ગયો એવું તમને જે લાગે એ ખરું.’ આપણે આત્મસ્વરૂપ થઈને જવાબ આપવાના. પછી તે ઘડીએ તમે ચંદુભાઈ થઈ જાવ, તો પાછું આત્મા આપેલો જતો રહે. એટલે આપણા અકમ વિજ્ઞાનમાં આ ઉપાધિ છે.

પ્રશ્નકર્તા : ઉપાધિ હોવા છિતાંય જાગૃતિ તે વખતે કેળવાતી જાય. જાગૃતિ કેળવવા માટેનો આ માર્ગ છે.

દાદાશ્રી : હા, જાગૃતિ વધી જાય. જાગૃતિ બહુ ઊંચી જતી રહે. પણ વસ્તુસ્થિતિમાં અત્યારે સહેજ ડખો રહેતો હોય તો તરત સ્વીકારી લે છે. ‘મેં ક્યાં ચોરી કરી છે?’ અત્યા, રક્ષણ શું કરવા કરો છો તે ? તારું નથી, તેનું તું રક્ષણ શું કરવા કરે છે ? જે તારી વાત જ નથી, તેનું રક્ષણ તારે કરવાની જરૂર નથી. સ્વીકારી લઈએ એ આપણી ભૂલ કહેવાય ને ? પછી એને ખબર પડી જાય કે આપણી ભૂલ થઈ ગઈ. પછી ખબર પડે પણ એટલી જાગૃતિ તો છે.

આ જ્ઞાનેય બહુ જાગૃતિવાળું આપેલું છે, પણ પોતે જાણીઓઈને ડખો કરે છે. એટલે જાગૃતિ ઓછી છે. જાગૃતિ હોય તો તો કશું એને અડતું જ નથી. કારણ ?

ડખોડખલનેય ‘જાણો’

પ્રશ્નકર્તા : દાદાની આજા બરાબર પાળીએ છિતાંય સંસારમાં ડખોડખલ થઈ જાય, તો તેનું શું કારણ ?

દાદાશ્રી : એ થઈ જાય, તેને ‘જાણવી’ જોઈએ આપણે. જાણવાની વસ્તુ એ જોય છે. સંસારમાં જે બધી વસ્તુઓ થાય છે એ જોય છે

અને તમે શાતા છો. એ દ્રષ્ય છે અને તમે દ્રષ્ટા છો. પોતાના સ્વભાવમાં રહેવાનું.

પ્રશ્નકર્તા : આપણે શુદ્ધાત્મા છીએ એવું આપણે જાણીએ છીએ, પણ આપણી ફાઈલ હોય, એ આ જ્ઞાન ના જાણતી હોય અને ઉખોડખલ કરે તો આપણે શું કરવું ?

દાદાશ્રી : ઉખોડખલ ‘જોયા’ કરવાની. જે થાય એ ‘જોયા’ કરવાનું. સહન કરવું પડે, એને ‘જોયા’ કરવાનું. આપણો હિસાબ છે બધો. પારકા માણસની ઉખલ નથી કોઈની.

ઉખો કરવાનો ભાવ ન હોવો જોઈએ

પ્રશ્નકર્તા : હવે ઘરમાં ચાર વર્ષનું બાળક હોય અને કંઈ ખોટું કરતો હોય, તે આપણાને એમ થાય કે એને સમજણ ઓછી છે એટલે લાવ આપણે એને ટકોર કરીએ કે વઢીએ, એવું થઈ જાય આપણાથી, આપણે એવું કરવું પડે, આપણું બાળક છે એમ કરીને, તો શું એ બરાબર કહેવાય કે શું કરવું ત્યાં ?

દાદાશ્રી : હા, પણ જે કરે એ, આપણે જોયા કરવાનું.

પ્રશ્નકર્તા : કશું કહેવાનું નહીં ?

દાદાશ્રી : ‘ચંદુભાઈ’ એને વઢતા હોય, મારતા હોય તોય જોયા કરવાનું, પણ વધુ મારે ત્યારે કહેવું કે ‘ભઈ, આવું ના મરાય.’

પ્રશ્નકર્તા : હવે મારવાનું નહીં. પણ શું છે, આપણે જાણતા હોઈએ કે આ ‘ચંદુભાઈ’ જ કરે છે, પણ એ જે અંદર ઉખલ કરી એની કિયામાં, એ યોગ્ય છે કે અયોગ્ય છે ?

દાદાશ્રી : કરવું બધુંય. ઉખો, ટકોર-બકોર બધુંય કરવું. ઉખલ કરવી એવો ભાવ ના હોવો

જોઈએ, શું થાય છે એ જોવાનું. ઉખલ કરવી એ તો કરવાપણું રહ્યું જ નહીં ને હવે. કર્તાપદ જ રહ્યું નહીં ને હવે. શું થાય છે એ જોયા કરવાનું. એ ઉખો કરી નાબે તે જોવું અને આ સારું કરે તેય જોવું !

પ્રશ્નકર્તા : અંદરથી એવું થાય કે આપણે જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા રહેવું છે, કશું કરવું નથી અને બહારથી વર્તન એવું થાય કે પેલાને લાકો મારી દઈએ.

દાદાશ્રી : ચંદુભાઈ શું કરે છે એ ‘જુઓ.’ પછી આપણે કહેવું, ‘ચંદુભાઈ, આવું શા સારુ કરો છો ? આના પ્રતિકમણ કરો.’

પ્રશ્નકર્તા : એટલું કહીએ તો પહોંચી જાય ?

દાદાશ્રી : બધું પહોંચી જાય. ટકોર જ કરવાની. ચંદુભાઈ ઓછા અભિષેક હતા ? બધું જાણતા હતા, પણ પ્રકૃતિને આધીન થઈ ગયું!

ઉખો નથી કરવો એ જ્ઞાન, થઈ જાય એ પકૃતિ

પ્રશ્નકર્તા : જ્યારે આવું થાય ત્યારે દરેક વખતે પેલો અંદરથી વિચાર આવે છે કે આ ખોટું થાય છે, આવું કેમ થાય ?

દાદાશ્રી : ખોટું થાય છે ને ખરું થાય છે, એની ભાંજગડમાં આપણે ઉત્તરવાનું નથી. એ એની મેળે ચંદુભાઈ કરશે. ચંદુભાઈ શું કરે છે, તે આપણે ‘જોયા’ કરવાનું. ડિસ્ચાર્જ એટલે જે માલ ભર્યો છે તે જ નીકળે છે, ગલન થાય છે. એટલે અત્યારનું જ્ઞાન એમ કહે છે કે ઉખો નથી કરવો. પહેલાના આધારે ઉખો થઈ જાય છે અથવા એના પક્ષમાં પડી જવાય છે. એ બેની વચ્ચે ઘર્ષણ ચાલ્યા કરે છે. એ ચાલ્યા જ કરેને ! પણ ઉખો નથી કરવો, એ તો આજે આપણું જ્ઞાન કહે છે. પણ તે તો આત્માનો ભાગ છે અને ઉખો થઈ જાય છે તે ચંદુભાઈ (ફાઈલ નં.૧) જ કરે છે.

પ્રશ્નકર્તા : એટલે આપણો એમાં એવું ખંબેરી નાખવાનું કે આપણે એમાં કંઈ લેવાહેવા નથી.

દાદાશ્રી : લેવાહેવા નથી અને આપણો એના જ્ઞાતા-ક્રષ્ણ રહેવાનું. વધારે પડતું કંઈક કોઈને મુંગુવણ કરે ને કોઈને હુંખ થઈ જાય તો આપણે કહેવું, ‘તમે શા સારુ આમ કરો છો વગર કામના ? તે હવે કેટલા દહાડા બંધાવું છે ?’ આમતેમ જરા કહી છૂટવું. તેથી ચીડાવું નહીં એની જોડે. એની જોડે ચીડાયા તો શો અર્થ ? પ્રકૃતિ, જેમ પમ્ય મારી મારીને ચેતન ભરેલું. એમાં શું ખોળો છો ? અને થઈ જાય તો એને વઢવાથી શું વળે ?

પ્રશ્નકર્તા : તે આ જે મહી રહ્યા કરે છે કે ઉખો નથી કરવો. અત્યારનું જ્ઞાન એવું બતાવે અને...

દાદાશ્રી : એ નથી કરવો એ આજનું જ્ઞાન કહે છે. જ્ઞાન એટલે આત્મા, આ જે પ્રાપ્ત થયેલો આત્મા. ઉખો નથી કરવો એ જ્ઞાન છે. ઉખો થઈ જાય છે એ પ્રકૃતિ, એ અજ્ઞાન છે. જે ઉખો થાય છે એને આત્મા ‘જુઅે’ છે, બસ. જ્ઞાતા-ક્રષ્ણ ભાવમાં આવી ગયો એ. એ ભૂલ થયેલી જાણો ને, તો એ આત્મા. પોતાની ભૂલને જુઅે અને જાણો, એનું નામ આત્મા. ઉખો થઈ ગયો એ ભૂલ, એને તમે જુઅો એટલે એ ભૂલ નીકળીને ચાલી ગઈ. ભૂલ ‘જોયા’ સિવાય, ‘જાણ્યા’ સિવાય એ જાય નહીં. એ પકડાવી જોઈએ. ‘દીઠા નહીં નિજદોષ તો તરીએ કોણ ઉપાય ?’ તને તો દોષ દેખાય છે ને બધા ?

પ્રશ્નકર્તા : દેખાય છે.

દાદાશ્રી : બધાય દેખાય છે ને ? એને જ વિજ્ઞાન કહ્યું. કોઈ વિજ્ઞાન એવું નથી કે પોતાના દોષ દેખાડે.

પ્રશ્નકર્તા : હા, એ તો સૂક્ષ્મમાં સૂક્ષ્મ દોષ દેખાડે છે.

દાદાશ્રી : સૂક્ષ્મમાં સૂક્ષ્મ, નાનામાં નાનો. મહી પ્રતિકમણ હઉ ચાલુ કરાવે !

કાઈલ વનને જોવું એ જ પુરુષાર્થ

પ્રશ્નકર્તા : દાદા, આ ઉખો થઈ જાય એ વવસ્થિતને આધીન હશે ને ?

દાદાશ્રી : ‘થઈ ગયું’ એ ભાગ વવસ્થિતને આધીન, પણ થવાનું છે એ વવસ્થિતને આધીન નથી. થઈ ગયું એની ચિંતા ના કરો. એનું પ્રતિકમણ કરો, ખોટું થાય તે અને જોણો કર્યું હોય તેને કહો કે ‘પ્રતિકમણ કર.’ ચંદુભાઈએ કર્યું, તો ચંદુભાઈને કહીએ કે ‘તું પ્રતિકમણ કર.’

પ્રશ્નકર્તા : આપણો વવસ્થિતને તાબે મૂકી દઈએ છીએ તો આપણો પુરુષાર્થ શું કરવાનો ?

દાદાશ્રી : પુરુષાર્થ તો આ આપણો ‘ચંદુભાઈ’ શું કરે છે એ જોયા કરવું, એ આપણો પુરુષાર્થ. ચંદુભાઈનું પૂત્રાણું શું કર્યા કરે છે આખો દહાડો એ જોયા કરવું એ પુરુષાર્થ !

તે જોયા કરતાં કરતાં એમ વચ્ચે એવું કરાય ખરું કે ‘કેમ ચંદુભાઈ, તમે દીકરા જોડે આટલું કડક થઈ ગયા છો ?’ માટે તમે પ્રતિકમણ કરો. તમે અતિકમણ કર્યું માટે પ્રતિકમણ કરો, એવું વચ્ચે વચ્ચે કરાય.

પ્રશ્નકર્તા : પ્રતિકમણ તો પાછું થઈ જાય છે.

દાદાશ્રી : પ્રતિકમણ થઈ જાય છે, તે જ કહું છું ને ! પ્રતિકમણ જોડે થઈ જ જાય છે, આપમેળે થઈ જાય છે. એટલે જોયા જ કરવાનું છે. પ્રતિકમણ થઈ રહ્યું છે તે આપણે જોયા કરવાનું.

ખલ નહીં, ‘જોવાતું’ ફક્ત

પ્રશ્નકર્તા : પેલા પ્રસંગ ઊભી થાય ત્યારે અજ્ઞાનતા ઊભી થાય ને એની અસરો ઊભી થાય

અને આ જ્ઞાનની સ્થિતિમાં રહેવું હોય તો કઈ રીતે આવી શકે ?

દાદાશ્રી : એ તો ચંદુભાઈ એમાં રહે, તમે આમાં રહો. તમે મહીં જુદા રહો તો બીજું કશું અડતું નથી. પેલું કંઈ સુધરે નહીં. હવે જે જામી ગયેલું છે એ સુધરે ઓછું કંઈ ? અને જોયા કરવું એટલે છૂટચું.

પ્રશ્નકર્તા : એ તો ચંદુભાઈનું જે છે એ ડિસ્ચાર્જ થયા કરવાનું.

દાદાશ્રી : એ પુદ્ગલ એનો ધર્મ જુદો, આ આત્માનો ધર્મ જુદો; બેને લેવાદેવા નહીં. કો'કના ધર્મમાં ડખલ કેવી રીતે કરાય ? અને ‘જોવાનું’ ફક્ત કે પુદ્ગલ આ ભાવમાં ફરે છે. જેને ‘જોતા’ આવડચું, તેને બધુંય ગયં. અને ઉદ્યકર્મમાં હાથ ના ઘાલે એટલે કામ થઈ ગયું ! અને હાથ ઘાલ્યો હોય તો પસ્તાવો કરીને પણ તરત અને છોરી દે તો એ જ્ઞાનની નજીકમાં છે, તોય કામ થઈ જવાનું અનું !

ન કરવો ઉદ્યકર્મમાં ડખો

આપણે ઉદ્યકર્મમાં ડખો નહીં કરવાનો. કો'ક ધોલ મારતું હોય તો આપણે એમ નહીં કહેવાનું કે ‘કેમ મારું છું તું ?’ અને ‘કેમ મારું છું’, તે બોલવાનો ચંદુભાઈને અધિકાર છે પણ તમારે અધિકાર નહીં. આ ચંદુભાઈ એય ઉદ્યકર્મને આધીન બોલે, તમારે જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા રહેવું. સમજવું તો પડે ને ? વીતરાગ માર્ગમાં ગાપ્યા ના ચાલે, બીજા માર્ગમાં ચાલી જાય ગાપ્યા. આ તો બહુ કાંતેલું, બહુ ઝીણું કાંતીને રેઝ્યુલર સ્ટેજમાં જ મૂકેલું અને કેવળજ્ઞાનથી ‘જોઈને’ કહે પાછાં. એમ ને એમ બોલે નહીં અક્ષરેય. સમજાય એવી વાત છેને ?

પ્રશ્નકર્તા : પણ આ ઉદ્યકર્મ છે, એવું પણ પૂર્ણ જાગૃતિ હોય ત્યારે જ સમજાય.

દાદાશ્રી : હા, નહીં તો ઉદ્યકર્મેય ના સમજે. કેટલી બધી જાગૃતિ રહે ત્યારે સમજાય કે ઉદ્યકર્મ છે આ. થોડી થોડી જાગૃતિ તો રહે છે, મહાત્માઓને. આ જ્ઞાન તો ખરું ને ! જ્ઞાન થઈ ગયું, હવે ફક્ત કેવળજ્ઞાન થવાને માટે બાકી રહ્યું.

પ્રશ્નકર્તા : કેવળજ્ઞાન થવાને શું બાકી રહ્યું ?

દાદાશ્રી : આ ક્યાં ક્યાં હજુ બુદ્ધિના ડખા છે એ ‘જોઈ’ લેવાના. એટલે બુદ્ધિના ડખા ચંદુભાઈ કરે તેનો વાંધો નથી, ફક્ત આપણે તે ડખામાં ન ભળી જઈએ. આપણે ‘જોઈએ’, એટલે આપણે આપણા હિસાબમાં. અને તેમાં જો હિસાબ ચૂકીએ તો ઉદ્યકર્મમાં ડખો કર્યો કહેવાય. ચંદુભાઈનું ઉદ્યકર્મ છે પણ આપણે ભળી જઈએ એવું ના હોવું જોઈએ, તો આપણાને અડે નહીં.

જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા સિવાયનું બધુંય ડખોડખલ

પ્રશ્નકર્તા : તો પછી એનો અર્થ એવો થયો કે જ્ઞાતા-દ્રષ્ટાપણણું ન રહ્યું ત્યાં ડખોડખલ ?

દાદાશ્રી : હા, જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા સિવાય બધુંય ડખોડખલ, અનું નામ જ સંસાર ! પણ હવે જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા તો ના રહેવાય તે વાસ્તવિકતા છે, કે ભઈ, માણસની એટલી શક્તિ નથી. બાકી જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા રહ્યો એ ભગવાન જ થઈ ગયો. પણ ત્યાં સુધી હવે કેમ કરેવું ? તો મહીં ડખો કરવાનો વિચાર આવે તે ઘડીએ પ્રતિકમણ કરી લેવું. એટલે પછી એ ડખલ થઈ નહીં. ડખલ થઈ હતી પણ વાળી દીધી આપણે.

પ્રશ્નકર્તા : આ તો બહુ ઊંચી વાત કરી નાખી. પણ કંઈ દરેક વખતે માણસ ‘જોયા’ કરે, એવું રહી શકે નહીં ને ?

પુદ્ગલની કરામતમાં શું ડખો કરવાનો ?

દાદાશ્રી : ઓર્ગનાઇઝિંગ પુદ્ગલનું છે ને કરામતેય પાછી પુદ્ગલની છે, તો પછી તું શું કામ માથું મારે છે ? એમાં શું ડખો કરવાનો ? ડખો કરો તો ડખલ થઈ જાય.

બધી જ કિયાઓના શાતા-દ્રષ્ટા રહો તો બધી જ કિયાઓ ગલન સ્વરૂપ છે. કુટેવો ને સુટેવો બધું જ ગલન સ્વરૂપ છે. પુદ્ગલ બધું પૂરણ-ગલન થયા કરે છે, એને જોયા જ કરો, એમાં ડખો ના કરો. મહી હાથ ઘાલવા જશો તો તણાઈ જશો, માટે જોયા જ કરો. આ પૂરણ-ગલનને જે જાણી રહ્યો, તે શાતા-દ્રષ્ટા-પરમાનંદી. તે આત્મા જ પરમાત્મા છે.

પુદ્ગલ છે તે ડખો કરે છે, વઢેવઢા કરે છે, આત્માને કશુંય છે નહીં. આ જ્ઞાન મજ્યા પછી સમજાય કે આત્મા વીતરાગ છે, તો આ પુદ્ગલ વઢેવઢા કેમ કરે છે ? તે આપણું ધારેલું નથી કરતો, ઈચ્છા હોય તોય કરે નહીં. થાય છે ને એવું ? શાથી ? આ પુદ્ગલ એટલે પૂર્વકર્મનો ઉદ્ય, બસ ઉદ્યનું પોટલું છે આ. એવો કંઈક ઉદ્ય આવે ને પ્રગત થાય, ઉદ્ય આવે ને પ્રગત થાય, એમાં પેલો અજ્ઞાની માણસ અહંકાર કરે કે ‘હું કરું છું આ.’ એ કરતો નથી, આ કર્મ કર્યા કરે છે. આ શરીર-બરીર એના ઉદ્યને આધીન બધું. એટલે હાથ-બાથ બધું ચલાવવાનું એના આધીન. બુદ્ધિ, મન-બન બધુંય પુદ્ગલને આધીન. એક અહંકાર એય એના આધીન છે, પણ બીજો નવો અહંકાર એ પાછો ઊભો કરે છે, કે આ ‘હું કરું છું.’ એ એને લાગે છે, તે બ્રાંટિ છે. એનાથી કર્મ બંધાય છે અને પછી એ કર્મથી દુનિયા ચાલે છે. એ અમે જ્ઞાન આયા પછી એ કર્તાપણાનો અહંકાર તરત નીકળી જાય, પછી ભોક્તાપણાનો અહંકાર રહે. એટલે આ લઢવાડ કોણ કરે છે ? આ પુદ્ગલ

દાદાશ્રી : ના રહી શકે, તો પછી એણે પ્રતિકમણ કરવા. તમને વિચાર આવે ને, તેનું પ્રતિકમણ કરવું. એકેટેકટ શાતા-દ્રષ્ટા ના રહેવાય તો પ્રતિકમણ કરવું. ‘આટલી બધી ઉતાવળથી શું કરવા ગાડી ચલાવો છો?’ બોલાઈ જવાયું તો આપણે પ્રતિકમણ કરવું પછી કે ‘આ ભૂલ થઈ આપણી.’

પ્રશ્નકર્તા : નહીં, ડખોડખલ કરવાનો વિચાર નથી આવતો માણસને, પણ થઈ જ જાય છે.

દાદાશ્રી : હા, થઈ જ જાય. ના થાય એવું નહીં, પણ થઈ જ જાય. એટલે ડખોડખલ કરે છે, એ જ ભાંજગડ છે અને તેને લીધે આ સંસાર ઊભો રહ્યો છે.

પ્રશ્નકર્તા : શાતા-દ્રષ્ટા રહેવું, પછી આ પ્રતિકમણ કરવાની જે વાત છે એનો કંઈ અર્થ જ નહીં ને ?

દાદાશ્રી : પ્રતિકમણ તો કોણે કરવાનું છે ? આપણે જાતે કરવાનું નથી હોતું. આપણે આ અકમ વિજ્ઞાન છે ને, એટલે કખાયો જરાક જાડા રહેલા હોય. હવે કો’કને ટૈડકાયો, તે પેલાને દુઃખ થાય એવો ટૈડકાયો. એટલે ‘તમારે’ ‘ચંદુભાઈ’ને કહેવું કે ‘ભર્થ, તમે અતિકમણ કેમ કર્યું ? માટે પ્રતિકમણ કરો.’ ‘આપણે’ શુદ્ધાત્માએ પ્રતિકમણ નહીં કરવાનું !

પ્રશ્નકર્તા : આપણે તો શાતા-દ્રષ્ટા જ રહેવાનું ને એણે પ્રતિકમણ કરવાનું. એટલે શાતા-દ્રષ્ટા એ તો આત્માનો સ્વભાવ છે અને પ્રતિકમણ એ પુદ્ગલને કરવાનું છે.

દાદાશ્રી : અતિકમણ પુદ્ગલનું ને પ્રતિકમણેય પુદ્ગલનું છે.

પ્રશ્નકર્તા : હા, એ જો સમજાય તો પછી બધું ગૂંચ નથી રહેતી.

કરે છે. તેને આપણે ‘જોયા’ કરવાનું છે. આ ને આ, બે પુદ્ગલ શું કરે છે, મારંમારા કરે છે કે શું કરે છે, એ આપણે જોયા કરવું. નહીં તો બીજા કર્મ બંધાય પાછા.

અખલ કર્યા વગર જુઓ પુદ્ગલને

આત્માનો સ્વભાવ છે કે ઉર્ધ્વગમનમાં જવું-મોક્ષે જવું, સ્વભાવે જ એ ઉર્ધ્વગમી છે. પુદ્ગલનો સ્વભાવ જ છે કે નીચે જેંચે.

એક સૂકું તૂમડું હોય, એના પર ત્રણ ઈંચનું સાકરનું ‘કોટિંગ’ કર્યું હોય, પછી એને દરિયામાં નાખીએ તો પહેલું તો વજનથી ડૂબી જાય. પછી જેમ જેમ સાકર ઓગળતી જાય, તેમ તેમ તે ધીમે ધીમે ઊંચે આવતું જાય. એવી રીતે આ બધા પરિણામો નિરંતર ઓગળ્યા જ કરે છે અને ઊંચે ચઢે છે. આપણે જે કંઈ અખલ કરીએ છીએ તેથી પાછું નવું ઊભું થાય છે. જેમ પરમાણુઓના થર વધારે, તેમ નીચી ગતિમાં જાય ને ઓછા થરવાળા ઊંચી ગતિમાં જાય. અને જ્યારે પરમાણુ માત્રાનું આવરણ ના રહે ત્યારે મોક્ષે જાય.

એ પુદ્ગલ શું કહે છે કે ‘તમે શુદ્ધાત્મા થઈ ગયા માટે તમે છૂટા થઈ ગયા એવું માનશો નહીં. તમે મને બગાડ્યો હતો, માટે તમે અમને શુદ્ધ કરો, એટલે તમે છૂટા અને અમે છૂટા.’ ત્યારે કહે, ‘શી રીતે છૂટા કરું ?’ ત્યારે કહે, ‘અમે જે કરીએ એ તું જો. બીજું અખલ ના કરીશ. રાગ-દ્રેષ્ટિકિત જોયા કર.’

અખોડખલ ના થાય તો ચોખ્યાં થયા જ કરે

પ્રશ્નકર્તા : આ આખું સાયન્સ પુદ્ગલને શુદ્ધ કરવાનું છે ને ? આ આજ્ઞારૂપી જે પાંચ વાક્યો છે કે આ બધું જે વિજ્ઞાન, એ પુદ્ગલને શુદ્ધ કરવા માટે જ છે ને ? આત્માને કંઈ લેવાઈવા નથી.

દાદાશ્રી : મૂળમાં તો પુદ્ગલનેય શુદ્ધ કરવાની આપણે કંઈ જરૂર નથી. આપણે જો આપણી જે શુદ્ધ દશા છે, એમાં અશુદ્ધ મનાય નહીં, તો પુદ્ગલ તો શુદ્ધ થવાનું જ છે. પુદ્ગલ તો એની મેળે શુદ્ધ થયા જ કરવાનું.

પુદ્ગલને જો અખોડખલ ના થાય ને, તો આ તો ચોખ્યાં થયા જ કરે પણ આ અખોડખલ કરે છે. અખો કરે ને પછી અખલ થઈ જાય ! અખોડખલ કરનારું કોણ ? તે અજ્ઞાન માન્યતાઓ.

પ્રશ્નકર્તા : બધા પુદ્ગલ પરમાણુને ક્લિયર કરવા પડશો ને, ત્યારે મોક્ષ થશે ને ?

દાદાશ્રી : એ તો થઈ જ જાય. આપણે શુદ્ધ થઈને આપણા ઘરમાં બેસી જઈએ એટલે પેલું ક્લિયર થઈ જાય એની મેળે. પેલું કરવા જઈએ ત્યારે ના થાય. બારણા વાસીને બેઠા એટલે પછી એની મેળે બહાર જયા કરે. વાવાઝોડું બંધ થઈને સવારમાં ટાકું પડી ગયું હોય બધું. એમાં ભાગ લીધો કે બગડ્યું. એટલે આપણે કશું કરવાનું ના હોય, જેમ ભરવા માટે કશું કરવું ના પડે એવું. કશું જ કરવું ના પડે. આપણા ઘરમાં સૂર્ય ગયા હોય તો પછી નિકાલ થઈ ગયો.

ઇફેક્ટમાં હાથ ઘાલવો નહીં. મન-વચન-કાયા તો ઇફેક્ટ છે ખાલી, એમાં શું કરવાનું ? એટલે કશું કરવાની જરૂર જ નથી ને !

ડિસ્ચાર્જમાં ડખો કરે, ના આવે ભલીવાર

આ મન, વાણી ને વર્તન, જે ‘ડિસ્ચાર્જ’ થયા કરે છે તેને ખાલી હવે જોયા જ કરવાનું છે. ‘ડિસ્ચાર્જ’ આપણી સત્તામાં નથી. ત્યાં આપણે અખો કરવા જઈએ તો તેમાં કશો ભલીવાર આવે નહીં. ‘આપણો’ તો ‘ચંદુભાઈ’ શું કરી રહ્યા છે તેને જોયા જ કરવાનું છે. ભગવાન મહાવીર આ એક જ કરતા હતા. જે પોતાનું પુદ્ગલ હતું, તેમાં શું

ચાલી રહ્યું છે તેને જ જોતા હતા. એક પુરુષને જ જોતા હતા, બીજું કશું જ જોતા નહોતા. કેવા ડાહ્યા હતા એ ! જેની વાત કરતાં જ આનંદ થાય !

જોવી અસરો મડદાની, તો ના રહે ડખો

મહાવીર ભગવાન એક પુરુષને જોયા કરતા હતા. પુરુષ એટલે મડદાને. આ બધા મડદાં જ છે, એને જોયા કરતા હતા. કોઈ ગાળ ભાડે છે તેથી મડહું છે અને સાંભળનારોય મડહું છે. ચિઠ્પાય છે તેથી મડહું છે અને નથી ચિઠ્પાતો તેથી મડહું છે.

એટલે આ મડહું શું કરી રહ્યું છે એ આપણે જોયા કરવાનું. અકળામણ થાય તો મડદાને, ખુશી થઈ જાય તોય મડદાને, કો'કની પર રાજી થઈ જાય તોય મડદાનું અને કો'કને તમાચો મારી દે તોય મડદાનું. એક ફેરો મડહું જાણી જઈએ પછી ડખો ના કરે. એ તો કહે, ‘મને આમ થાય છે.’ ‘અરે મૂંઢા, પણ છોને થાય, અં મડદાને થાય છે. તું તો જાણનાર આનો. તું જુદો અને આ મડહું જુદું.’

જે ઉદ્ય સ્વરૂપ હોય તેમાં ઉખલ કરશો નહીં. તે ઉદ્યને જાણો, આપણું જ્ઞાન એવું કહે છે. એટલે જે ઉદ્ય હોય તેમાં જ ચંદુભાઈ તન્મયાકાર રહે, ‘તમારે’ જાણવાનું. તેને જે ઉદ્ય હોય, તેમાં આધુપાછું કરવાની જરૂર નથી.

તન્મયાકાર રહે તે પણ જાણવાનું

મહીં અંતઃકરણ તન્મયાકાર થઈ રહ્યું છે, તેને આપણે ‘જાણવું’ પડે ને ‘જોવું’ પડે ને ? મહીં અંતઃકરણ તન્મયાકાર ના થાય તો કોઈ કાર્ય જ ના થાય. તન્મયાકાર તો થવું જ જોઈએ ને ?

અમે અહીં ગાડીમાં આવવા નીકળીએ એટલે અંદર બધું તન્મયાકાર જ હોય ને, પણ

અમે ‘જોઈએ’ ને ‘જાણીએ’, અમે છૂટા રહીને કામ કરીએ. તમારાથી એટલું બધું કામ ના થાય પણ તમને લક્ષ રહ્યા કરે કે ‘હું શુદ્ધાત્મા છું.’ કોઈ ફેરો લક્ષ ભૂલી જવાય તો પ્રતીતિ રહ્યા કરે. બાકી મહીં અંદર બધું ચાલ્યા જ કરે, આપણે ‘જોયા’ કરવાનું.

પ્રશ્નકર્તા : વિચાર આવે અને પછી તન્મયાકાર થાય. ચિત્તફોટો બતાવે, તે તન્મયાકાર દશા કહેવાય ને ?

દાદાશ્રી : પણ એ તો ઊસ્યાર્જ જ ને, એનો વાંધો નહીં. એ આપણે ‘જાણ્યું’, ત્યારથી આપણે છૂટા અને એ છૂટા. ‘જાણનારો’ છૂટો જ હોય, ‘કરનારો’ ભાંજગડવાળો હોય. આપણે છૂટા ને છૂટા.

પ્રશ્નકર્તા : એ એવું જ રહે છે કે આ બધું ચંદુભાઈ જ કરે છે. પહેલાં ઉદ્યની અંદર તન્મયાકાર થવાતું’તું, તેને બદલે આપણે આપણા ઉદ્યને જોઈએ છીએ કે મારો આવો ઉદ્ય આવ્યો.

દાદાશ્રી : હવે બધા ઉદ્યને ‘જોવાના’, એનું નામ અકમ.

પ્રશ્નકર્તા : આપણે ‘જોવાનું’ ચૂકીએ તો જ બુદ્ધિ ડખો કરે ને ?

દાદાશ્રી : હા, પણ ચૂકો છો, એ ‘જોઉં’ છું ને બધે ? પણ એનો વાંધો નહીં. આપણે હજુ તો આ કેવળજ્ઞાનમાં અટક્યા છીએ, બીજું કશું નહીં. આ બધી જીણી વસ્તુઓ જ કેવળજ્ઞાન અટકાવે છે.

ડખાને જાણીએ એટલે છૂટા

પ્રશ્નકર્તા : એમાં બે વાત થઈ. ચંદુભાઈની બુદ્ધિ ડખો કરતી હોય તો એ ડખો કરે અને ‘હું’ તેને જાણું.

દાદાશ્રી : તમે ‘જાણો’ એટલે તમે છૂટા અને ચંદુભાઈયે છૂટા. જો તમે ‘જાણો’ તો બેઉ છૂટા અને ના ‘જાણો’ તો બેઉ બંધાયેલા.

પ્રશ્નકર્તા : કારણ કે પછી બુદ્ધિના ડખાનો કોઈ અર્થ રહ્યો નહીં.

દાદાશ્રી : કશોય અર્થ રહ્યો નહીં. બુદ્ધિના અર્થને અહીં ગણતરી જ નથી. આના ઉદ્યકર્મથી આ આને આપે છે ને એના ઉદ્યકર્મથી એ લે છે. આ એના ઉદ્યકર્મથી આણે પાંચ લાખ રૂપિયા ધીર્યા અને એના ઉદ્યકર્મથી એણે લીધા. પછી એનો ડખો જ ક્યાં રહ્યો તે ? હવે પેલાનું ઉદ્યકર્મ આવે પાછા આપવાનું ત્યારે એ આપે ને પેલાનું લેવાનું ઉદ્યકર્મ હોય તો લે, નહીં તો ના લે.

પ્રશ્નકર્તા : તો ચોપડો ન લખે તોય ચાલે.

દાદાશ્રી : ચોપડા લખવાની જરૂર જ ક્યાં રહે છે ? આ બધી જીણી વાતો, તીર્થકરના ઘરની જ વાતો આ બધી !

પ્રશ્નકર્તા : આપે કવ્યું ને, આ તમે ‘જાણો’ તો ચંદુભાઈયે છૂટા ને તમેય છૂટા, એ બેઉ છૂટા, એ ના સમજાયું.

દાદાશ્રી : કેમ ના સમજાય આમાં ? ચંદુભાઈ છૂટા થયા એટલે પોતે છૂટો જ છે. પેલા તો ઉદ્યકર્મને આધીન છે. ઉદ્યકર્મને આધીનમાં જોખમદારી હોતી નથી.

પ્રશ્નકર્તા : નહીં, એ જરા ગોટાળો થાય છે. પેલા ઉદ્યકર્મને આધીન છે તો પેલા કોણ ? ઉદ્યકર્મને આધીન જે છે એ કોણ ?

દાદાશ્રી : એ ચંદુભાઈ છે.

અજાગૃતિ એનું નામ ડખો

પ્રશ્નકર્તા : ઉદ્યકર્મને આધીન ‘ચંદુભાઈ’ અને જાણનાર ‘પોતે’ છે.

દાદાશ્રી : હા, પોતે કે પોતાની એ પ્રજ્ઞા જ !

પ્રશ્નકર્તા : હવે જો જાણનાર પોતે હોય પ્રજ્ઞાશક્તિ, તો ડખો ના કરે ને ?

દાદાશ્રી : મહી ડખો તો ચંદુભાઈ કરે, ઉદ્યકર્મના આધીન હોય તો. પણ તેમાં આને પ્રજ્ઞાશક્તિની જાગૃતિ ના હોય તો એ બેગો થઈ ગયો. જાગૃતિ ના હોય, તે ઘડીએ ડખો થઈ જાય પેલામાં.

પ્રશ્નકર્તા : પ્રજ્ઞા બેગી થઈ જાય ?

દાદાશ્રી : ના, પ્રજ્ઞા બેગી ના થાય. પ્રજ્ઞા તો એનું કામ કર્યા કરે, પણ જાગૃતિ ના હોય તો ડખો થઈ જાય. આપણાને ખબરેય પડે કે આ ડખો થયો.

પ્રશ્નકર્તા : પ્રજ્ઞા જો જાગૃતિમાં ના હોય તો બેગો કોણ થઈ જાય છે ચંદુભાઈ જોડે ? ચંદુભાઈના ડખ જોડે કોણ બેગું થઈ જાય છે ?

દાદાશ્રી : અજાગૃતિ. એટલે બોલવું નહીં, મૌન રહેવું, એનું નામ ડખો. જોયું-જાણ્યું નહીં એનું નામ મૌન રહ્યા. અજાગૃતિ એનું નામ ડખો. બીજું કોણ બેગું થવાનું ? એને પાછી મીઠાશ હઉ વર્ત, એટલે એનું નામ બેગા થઈ ગયા કહેવાય ને !

પ્રશ્નકર્તા : મીઠાશ કોને વર્ત ?

દાદાશ્રી : આ એનો જે દિસ્ચાર્જ અહૂકાર એને. હવે જો ત્યાં આગળ ‘જોનારો’ હોત તો બેઉ છૂટા થઈ જાત. આનો હિસાબ બાકી રહ્યો, તે આવતા ભવને માટે સિલક રહી, શેષ વધી અને તીર્થકર નિઃશેષ હોય. આને શેષ વધી. ફરી પાછો ભાગાકાર કરવો પડશે. શેષ વધે નહીં એવું જોઈએ.

ઝો કરવાનો સ્વભાવ એ આપણો નહીં

પ્રશ્નકર્તા : ઉદ્યકર્મ અને ચંદુભાઈ એ બેઉ જુદા છે ? કારણ કે આપે કહ્યું ને કે ચંદુભાઈ ઉદ્યકર્મમાં ઉખો કરે પણ આપણે એમાં ભળીએ નહીં.

દાદાશ્રી : ચંદુભાઈ તો ઉખો કરે. એ તો ઉદ્યકર્મમાં ઉખો કરાવવાનો સ્વભાવ જ છે અજ્ઞાનતાનો. ચંદુભાઈ એટલે અજ્ઞાનતા અને એનો સ્વભાવ જ છે ઉખો કરવાનો. પણ તેને આપણે જો ‘જાણીએ’ તો બેઉ છૂટા. જાણીએ નહીં એટલે મૌન રહે, અને મૌન રહીએ એટલે પેલામાં સહી થઈ ગઈ !

પ્રશ્નકર્તા : આપણે તન્મય થયા, એમાં એકાત્મ થઈએ ને મૌન એટલે તો પછી, એમાં એક થઈએ એવું ?

દાદાશ્રી : અરે, કોઈ ટૈડકાવે છે તોય ખબર નથી રહેતી કે હું આ ખોટું કરી રહ્યો છું. બોલો હવે, કેવા કેવા મોટા ઉદ્યકર્મ જતા રહેતા હશે !

ઝો કરનારનેય જુદું જુઓ-જાણો

પ્રશ્નકર્તા : ઉદ્યકર્મમાં જે ઉખો થતો હોય, તે ઘડીએ મૌન રહીએ એટલે સહી થઈ ગઈ. એ મૌન રહેવું ત્યાં ન હોવું જોઈએ એવું ?

દાદાશ્રી : ઉદ્યકર્મમાં જેમ હોય તેમ થવા દે ને ! કશું કરવાનું તો રહ્યું નથી, હવે જાણવાનું રહ્યું છે. મૌન એટલે શું ? ઉદ્યકર્મ સામસામી લેતે તેમાં તમે ‘જોયું’ નહીં માટે મૌન રહ્યા. ઉપયોગ ના દીધો એટલે પ્રમાદમાં ગયું, એ મૌન. પ્રમાદ એ મૌન. આપણા આવતા ભવની સિલકેય જોઈએ ને ! બધું કંઈ વટાવી ખરીએ તો ચાલે ?

પ્રશ્નકર્તા : ને એ મૌન ના હોય, તો કેવું હોય ?

દાદાશ્રી : છૂટા થઈ જાય બેઉ. ચંદુભાઈ પેલાની જોડે ઉખો કરતા હોય તેને આપણે ‘જોયું’ અને ‘જાણ્યું’ એટલે આપણોય છૂટા અને ચંદુભાઈયે છૂટા. ચંદુભાઈને ફરી કર્મનું કોઈ કારણ રહ્યું નહીં અને આપણોય ના રહ્યું.

પ્રશ્નકર્તા : મૌન ન હોય તો શું હોય ? જેને આપ ‘જાગૃતિ’ કહો છો ? એની સામેનો શણ શું છે ?

દાદાશ્રી : જાગૃતિ ! અજાગૃતિને ‘મૌન’ કહીએ છીએ આપણો. જાગૃતિ ના રહે, એનું નામ પ્રમાદ. જાગૃતિ એટલે અપ્રમતા.

પોતાની જગ્યા છોડવાથી જ થાય ઉખો

જે નિર્મળ આત્મા તમને આપ્યો છે તે ક્યારેય તન્મયાકાર નથી થતો. છતાં પણ પોતાને સમજાણ નહીં પડવાથી પોતાનું બક્સિતત્વ છોડવાથી થોડી ઉખલ થયે ઉખો ઉત્પન્ન થાય છે. ‘જગ્યા’ છોડવાથી જ ઉખો થાય. ‘પોતાની જગ્યા’ ના છોડવી જોઈએ. ‘પોતાની જગ્યા’ છોડવાથી નુકસાન કેટલું છે કે ‘પોતાનું સુખ’ અંતરાય છે ને ઉખા જેવું લાગે છે. પણ ‘અમે’ આપેલો આત્મા જરાય આધોપાછો થતો નથી, તે તો તેવો ને તેવો જ રહે છે પ્રતીતિ રૂપે !

અત્યારે આ કસાઈ હોય ને, એને હું જ્ઞાન આપું ને એ જો જ્ઞાનમાં રહે ને આત્મદસ્તિથી ‘જોયા’ જ કરે બધું, બીજામાં ઉખો ના કરે, મારી આજ્ઞામાં રહે તો એ મોક્ષે જાય. કસાઈની કિયા નડતી નથી, ‘હું કરું છું’ એ નરે છે. એક અવતાર ગમે તે થાય પણ તમે ‘જોયા’ જ કરો ને આજ્ઞામાં રહો તો એક અવતારમાં મોક્ષે જવાય તેવું આ જ્ઞાન છે !

- જ્ય સચિદાનંદ

સાચા પ્રતિકમણ

પ્રશ્નકર્તા : સાચાં પ્રતિકમણ કેવી રીતે કરવાં ?

દાદાશ્રી : સાચાં પ્રતિકમણ તમને હું દસ્તિ આપું ત્યાર પછી કામના. કારણ કે જાગૃતિ આવ્યા વગર પ્રતિકમણ માણસથી થાય નહીં. અને જાગૃતિ જ્ઞાન આયા વગર આવે નહીં. અને જ્ઞાન આપીએ ત્યારે જાગૃતિ નિરંતર રહ્યા કરે. આ તો હું તમને પ્રતિકમણનું કહીશ, સમજણ પાડીશ, તોય કાલે તમે પાછા ભૂલી જશો.

હવે આપને જો તાત્કાલિક જ યાદ નથી આવતું તો સાંજે શું યાદ આવે તે ? આખો દહાડો મુંજાયેલો ને આખો દહાડો ગભરાયેલો, શી રીતે દોષ યાદ આવે ? જાગૃતિ જ ક્યાં છે ? બેભાનપણો ! અભાનતાથી ફરે છે. ‘હું કોણ છું’ એનું ભાન નથી, એટલે દોષ શી રીતે દેખાય ? દોષ દેખાય તો કલ્યાણ થાય.

પ્રશ્નકર્તા : પણ જે માણસે જ્ઞાન ના લીધું હોય એ પ્રતિકમણ કરી શકે ? જેણે જ્ઞાન લીધેલું નથી એવા માણસોને આપણે પ્રતિકમણ કિયા સમજાવીએ તો એને પરિણામ પામે ?

દાદાશ્રી : ના થાય, થાય નહીં. જાગૃતિ ના રહેને ! જ્ઞાનથી બધાં પાપો ભસ્મીભૂત થાય એટલે જાગૃતિ ઉત્પન્ન થાય અને જાગૃતિ ઉત્પન્ન થાય તો આ બધું ઘ્યાલ રહે.

પ્રશ્નકર્તા : પ્રતિકમણ કેવી રીતે શુદ્ધ ગણાય ? સાચું પ્રતિકમણ કેવી રીતે થાય ?

દાદાશ્રી : સમકિત થયા પછી સાચું પ્રતિકમણ થાય. સમ્યકૃત્વ થયા પછી, દસ્તિ સવળી થયા પછી, આત્મ દસ્તિ થયા પછી સાચું પ્રતિકમણ થઈ શકે. પણ ત્યાં સુધી પ્રતિકમણ કરે અને પસ્તાવો કરે તો એનાથી ઓછું થઈ જાય બધું. આત્મ દસ્તિ ના થઈ હોય અને જગતના લોક ખોટું થયા પછી પસ્તાવો કરે ને પ્રતિકમણ કરે, તો એનાથી પાપ ઓછાં બંધાય. પ્રતિકમણ, પસ્તાવો કરવાથી કર્મો ઊરીય જાય !

કપડાં પર ચાનો ડાઘ પડે કે તરત તેને ધોઈ નાખો છો તે શાથી ?

પ્રશ્નકર્તા : ડાઘ જતો રહે એટલા માટે.

દાદાશ્રી : એવું મહીં ડાઘ પડે કે તરત ધોઈ નાખવું પડે. આ લોકો તરત ધોઈ નાખે છે. કંઈ કખાય ઉત્પન્ન થયો, કશું થયું કે તરત ધોઈ નાખે તે સાફ ને સાફ, સુંદર ને સુંદર ! તમે તો બાર મહિને એક દહાડો કરો, તે દહાડે બધાં લૂગડાં બોળી નાખે !

અમારું શૂટ ઔન સાઈટ પ્રતિકમણ કહેવાય. એટલે તમે કરો છો એને પ્રતિકમણ કહેવાય નહીં. કારણ કે કપડું એકુય ધોવાતું નથી તમારું. અને અમારાં તો બધાં ધોવાઈને ચોખ્ખા થઈ ગયાં. પ્રતિકમણ તો એનું નામ કહેવાય કે કપડાં ધોવાઈ ને ચોખ્ખાં થઈ જાય.

લૂગડાં રોજ એક-એક ધોવાં પડે. આ તો બાર મહિના થાય એટલે બાર મહિનાનાં બધાં લૂગડાં ધૂએ ! ભગવાનને ત્યાં તો એ ના ચાલે. આ લોકો બાર મહિને લૂગડાં બાફે છે કે નહીં ? આ તો એક-એક ધોવું પડે. પાંચસો-પાંચસો લૂગડાં દરરોજનાં ધોવાશે ત્યારે કામ થશે.

(પરમ પૂજ્ય દાદાશ્રીની જ્ઞાનવાણીમાંથી સંકલિત)

દાદાઈ જગકલ્યાણ મિશન - સત્સંગ હાઈલાઇટ્સ

૨૭ થી ૩૦ ડિસેમ્બર : દાદાનગર-અડાલજ ખાતે પૂજ્યશ્રી દીપકભાઈની નિશામાં ૮ દિવસીય સત્સંગ પારાયણ યોજાઈ. જેમાં આપ્તવાળી-૧૩ (ઉત્તરાધ) ગ્રંથ પર વાંચન થયું તેમજ પૂજ્યશ્રી દ્વારા એની પર વિસ્તૃત છણાવટ થઈ. આ પારાયણનો દસ હજારથી વધુ મહાત્માઓએ લાભ લીધો. રાગ-દ્રેષ, વીતરાગતા, પુદ્ગલ, જ્ઞાન-અજ્ઞાન જેવા ટોપિક પર સત્સંગ તેમજ પ્રશ્નોત્તરી થયા હતા. કાર્યક્રમમાં ભાગ લેવા સમગ્ર ભારતના વિવિધ રાજ્યો ઉપરાંત વિદેશોમાંથી પણ મહાત્માઓ પદ્ધાર્યા હતા. સત્સંગ ઉપરાંત સામાયિક, ગરબા પણ યોજાયા હતા. કિસમસના દિવસે વિદેશી મહાત્માઓએ કિસમસ ગાન ૨જી કર્યું હતું. પૂજ્યશ્રી દ્વારા જ્ઞાન સંબંધી સુંદર છણાવટથી અલૌકિક આનંદની અનુભૂતિ ઉપસ્થિત સર્વ મહાત્માઓને થઈ હતી. પારાયણ દરમ્યાન પાંચ આજાની વિસ્તૃત સમજ આપતી સીરી ‘મુક્તિના પંથે’, પૂજ્યશ્રી દ્વારા ‘આરતી’ પર થયેલ પારાયણની રીવીડી, દાદાશ્રીની જ્ઞાનવાળી ભાગ-૩૧, બાળકો માટેની ‘સીમંધર સ્વામી જીવન ચરિત્ર’ પઝલ ગેમ તથા બંગાળી ભાષામાં ભાષાંતરિત કરેલ પુસ્તક ‘હું કોણ છું?’નું પૂજ્યશ્રી દ્વારા વિમોચન કરવામાં આવ્યું હતું.

૩૧ ડિસેમ્બર : દાદાનગર-અડાલજ ખાતે શ્રી સીમંધર સ્વામીની ૧૧૦થી વધુ મૂર્તિઓની પ્રાણપ્રતિષ્ઠા વિધિ પૂજ્યશ્રી દ્વારા થઈ હતી. પૂજ્યશ્રીએ દરેક મૂર્તિઓના દર્શન કરી તેમાં એક કલાક સુધી ભાવપ્રતિષ્ઠા કરી હતી. તે દરમ્યાન મહાત્માઓએ સમૂહમાં વિધિ-પ્રાથ્યના કરી હતી. પ્રતિષ્ઠા માટે જેમની મૂર્તિઓ હતી એમણે મૂર્તિઓના પ્રક્ષાલ-પૂજન-આરતી કર્યા હતા. અંતે મહાત્માઓ સ્વામીની મૂર્તિ માથા પર મૂર્કી ગરબે નાચ્યા હતા. સાક્ષાત્ ભગવાનની ચેતના ઉત્તરી હોય એવી દિવ્ય અનુભૂતિ મહાત્માઓને થઈ હતી.

૨ જાન્યુઆરી : પરમ પૂજ્ય દાદાશ્રીની ૩૦મી પુણ્યતિથિ નિમિત્તે અડાલજ ત્રિમંદિરે સવારમાં એક કલાક કીર્તન-ભક્તિ તેમજ એક કલાક પ્રાર્થના-વિધિઓ મહાત્માઓ દ્વારા સમૂહમાં કરવામાં આવી. પૂજ્યશ્રીએ મંદિરે પથરી સર્વ ભગવંતોના દર્શન કરી પરમ પૂજ્ય દાદાશ્રીની મૂર્તિનું પૂજન કર્યું અને આરતી કરવામાં આવી. સાંજે દાદાનગર ખાતે પરમ પૂજ્ય દાદાશ્રીના જીવનચરિત્ર પર ‘જ્ઞાનીપુરુષ’ ગ્રંથના પ્રથમ ભાગના વિશેષ સમારંભ યોજાયો. GNCFના બાળકો દ્વારા ત્રિમંત્ર તેમજ ભક્તિપદ્ધો પર નૃત્ય પ્રસ્તુત કરવામાં આવ્યા. દાદાશ્રીની જીવનપ્રસંગોનો જાંખી આપતી સુંદર નાટિકા પણ યુવાન કલાકારો દ્વારા ભજવવામાં આવી. ત્યારબાદ યાંત્રિક સાધનોની મદદથી પુસ્તકને જમીનમાંથી બહાર કાઢી ભવ્ય રીતે પ્રગટ કરાયું હતું, જેનું પૂજ્યશ્રીના હસ્તે વિમોચન થયું હતું. આપસંકુલના ભાઈઓએ પૂજ્યશ્રીને પાલખીમાં બેસાડી સમગ્ર હોલમાં ફેરબ્યા હતા. અગાઉ પૂજ્યશ્રીએ પ્રાસંગિક વાત કરતા જ્ઞાનીપુરુષના જીવનની વિશેષતા વર્ણવતા કર્યું હતું કે એમના જીવનમાં પણ આપણા જેવા સામાન્ય પ્રસંગો બન્યા પણ પોતે અસામાન્ય વિચારણા કરી તે પ્રસંગોનું તારણ કાઢી અનુભવ લેતા ગયા અને છેવટે ૧૮૫૮માં એમને આત્મજ્ઞાન પ્રગટ થઈને રહ્યું. બાળપણથી જ દાદાશ્રીની સમજજ્ઞ ખૂબ ઊંચી અને અસામાન્ય હતી. પરિણામે લાખો લોકોના આત્મંતિક સુખના નિમિત્ત બનીને રહ્યા. ગરબાની ધૂન પર પૂજ્યશ્રીના નજીકથી દર્શનથી મહાત્માઓમાં નવું જોમ પૂરાઈ ગયું હતું અને દાદા પ્રત્યેની અનાન્ય ભક્તિમાં અનેક ગણો વધારો થઈ ગયો હોય એવું સૌએ અનુભવ્યું હતું. રાત્રે વિશેષ ભક્તિ દરમ્યાન પ્રોફેશનલ ગાયક દ્વારા ભક્તિપદ્ધો ગવાયા હતા. મહાત્માઓએ દાદાઈ ભક્તિનો આસ્વાદ ભરપૂર માઝ્યો હતો. તે અગાઉ પૂજ્યશ્રીએ બોજનશાળામાં મહાત્મા સાથે બોજનપ્રસાદ આરોગ્યો હતો.

૬-૭ જાન્યુઆરી : દાદાનગર-અડાલજ ખાતે યોજાયેલ સત્સંગ-જ્ઞાનવિધિમાં ગુજરાત ઉપરાંત મહારાષ્ટ્ર તેમજ અન્ય રાજ્યોમાંથી પણ મુમુક્ષુઓ આત્મજ્ઞાન મેળવવા આવ્યા હતા. ૧૮૦૦ મુમુક્ષુઓએ આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું હતું. પ્રશ્નોત્તરી દરમ્યાન ઘણા હિન્દીભાષી મુમુક્ષુઓએ પોતાની જ્ઞાનપિપાસા ધીપાવવા વિવિધ પ્રશ્નો પૂછ્યા હતા.

૮-૧૦ જાન્યુઆરી : ૧૩ વર્ષના લાંબા સમયગાળા બાદ કરીમાં પૂજ્યશ્રીનો જ્ઞાનવિધિ કાર્યક્રમ યોજાયો. તે અગાઉ છેલ્લા એક મહિનાથી આજુબાજુના ગામોમાં બહોળો પ્રચાર આપ્તપુત્ર સત્સંગ, પ્રોજેક્ટર શો દ્વારા તેમજ ઘરે-ઘરે જઈ કાર્યક્રમ અંગેની જીજાકારી આપી કરવામાં આવ્યો હતો. જ્ઞાનવિધિમાં ધારણા કરતાં વધુ મુમુક્ષુઓ ઉમટી પડ્યા હતા. ૨૧૦૦ જેટલા મુમુક્ષુઓએ મેળવ્યું હતું. જ્ઞાનવિધિ અગાઉ તેમજ પછીના દિવસે આપ્તપુત્ર સત્સંગમાં પણ મુમુક્ષુઓની સારી સંખ્યા જોવા મળી હતી.

પૂજય નીતુમાને લિણાણો ટીવી ચેનલ પર...

ભારત	<ul style="list-style-type: none"> ‘દૂરદર્શન’ - ગુજરાત (ગિરનાર) પર દરરોજ સવારે ૮ થી ૮-૩૦ (ટાટા સ્કાય-ચેનલ નં.-૧૭૪૮) ‘અરિંગ્ટન’ ચેનલ પર દરરોજ સવારે ૩ થી ૩-૩૦ અને સાંચે ૫ થી ૫-૩૦ ‘સાધના’ ટીવી પર હર રોજ સુબહ ૭ સે ૭-૩૦ (હિન્દી મેં) ‘દૂરદર્શન’-મધ્યપ્રદેશ પર સોમ સે શનિ, દોપહર ૩-૩૦ સે ૪; રવિ, શામ ૬ સે ૬-૩૦ (હિન્દી મેં)
USA -Canada	<ul style="list-style-type: none"> ‘TV Asia’ - પર દરરોજ સવારે ૮-૩૦ થી ૮ EST ‘SAB US’ - પર દરરોજ સવારે ૭ થી ૭-૩૦ EST
UK	<ul style="list-style-type: none"> ‘વીનસ’ ટીવી પર હર રોજ સુબહ ૮ સે ૮-૩૦ (હિન્દી મેં) ‘SAB UK’ - પર દરરોજ સવારે ૭-૩૦ થી ૮ - Western European Time (6.30am-7am GMT) ‘Rishley-UK’ પર હર રોજ સુબહ ૭ સે ૭-૩૦ (હિન્દી મેં) Western European Time (6am-6-30am GMT)
Singapore	<ul style="list-style-type: none"> ‘SAB- International’ પર હર રોજ સુબહ ૮-૩૦ સે ૯ (હિન્દી મેં)
Australia	<ul style="list-style-type: none"> ‘SAB- International’ પર હર રોજ સુબહ ૧૧-૩૦ સે ૧૨ (હિન્દી મેં)
New Zealand	<ul style="list-style-type: none"> ‘SAB- International’ પર હર રોજ દોપહર ૧-૩૦ સે ૨ (હિન્દી મેં)

પૂજય દીપકભાઈને લિણાણો ટીવી ચેનલ પર...

ભારત	<ul style="list-style-type: none"> ‘દૂરદર્શન’-ગુજરાત (ગિરનાર) પર દરરોજ રાત્રે ૧૦ થી ૧૦-૩૦ (ટાટા સ્કાય-ચેનલ નં.-૧૭૪૮) ‘દૂરદર્શન’-ગુજરાત (ગિરનાર) પર સોમથી શનિ બપોરે ૩-૩૦ થી ૪ (ટાટા સ્કાય-ચેનલ નં.-૧૭૪૮) ‘અરિંગ્ટન’ ચેનલ પર દરરોજ રાત્રે ૮ થી ૮ ‘દૂરદર્શન’-નેશનલ પર સોમ સે શનિ, સુબહ ૮-૩૦ સે ૯ ; રવિ, સુબહ ૬-૩૦ સે ૭ (હિન્દી મેં) ‘દૂરદર્શન’-બિહાર પર હર રોજ સુબહ ૭ સે ૭-૩૦ તથા સોમ સે ગુરુ શામ ૬-૩૦ સે ૭, શુક્ર શામ ૫ સે ૫-૩૦ (હિન્દીમેં) ‘દૂરદર્શન’-ઉત્તરપ્રદેશ પર સોમ સે શનિ રાત ૮-૩૦ સે ૯ (હિન્દીમેં) ‘ઉડીસા પ્લાસ’ ટીવી પર સુબહ ૭-૩૦ સે ૮ (હિન્દીમેં) ‘દૂરદર્શન’-ચંદના પર સોમ સે શુક્ર શામ ૭-૩૦ સે ૮ (કન્ડામેં) (નયા કાર્યક્રમ) ‘દૂરદર્શન’-સહ્યાદ્રિ પર હર રોજ સુબહ ૭ સે ૭-૩૦ (મારાઠીમેં)
USA -Canada	<ul style="list-style-type: none"> ‘Rishley-USA’ પર હર રોજ સુબહ ૭-૩૦ સે ૮ (હિન્દી મેં) EST
UK	<ul style="list-style-type: none"> ‘વીનસ’ ટીવી પર દરરોજ સવારે ૮-૩૦ થી ૮ (ગુજરાતીમાં)
Singapore	<ul style="list-style-type: none"> ‘કલર્સ’ ટીવી પર હર રોજ સુબહ ૪-૩૦ સે ૫ તથા સુબહ ૭ સે ૭-૩૦ (હિન્દી મેં)
Australia	<ul style="list-style-type: none"> ‘કલર્સ’ ટીવી પર હર રોજ સુબહ ૭-૩૦ સે ૮ તથા સુબહ ૧૦ સે ૧૦-૩૦ (હિન્દી મેં)
New Zealand	<ul style="list-style-type: none"> ‘કલર્સ’ ટીવી પર હર રોજ સુબહ ૯-૩૦ સે ૧૦ તથા દોપહર ૧૨ સે ૧૨-૩૦ (હિન્દી મેં)

CAN-Fiji-NZ-Sing-SA-UAE ● ‘Rishley-Asia’ પર હર રોજ સુબહ ૭-૩૦ સે ૮ (હિન્દી મેં) UAE Time (9 to 9-30 am IST)

USA-UK-Africa-Aus. ● ‘આસ્થા’ પર સોમથી શુક્ર રાત્રે ૧૦ થી ૧૦-૩૦ (ડિશ ટીવી ચેનલ યુકે-૮૪૮, યુએસએ-૭૧૮)

દાદાવાણી મેગેજીનના વાર્ષિક સત્યો માટે સૂચના

અગર આપે દાદાવાણી મેગેજીનનું વાર્ષિક લવાજમ ભર્યું છે, તો તે બાર મહિના પછી પૂરું થઈ જાય છે. આપનું લવાજમ કયારે પૂરું થાય છે, એની આપને શી રીતે ખબર પડ્યો ? જો આપની આ મહિનાની આવેલ દાદાવાણીના કવરના લેબલ પર ગ્રાહક નંબરની બાજુમાં # હોય તો જાણવું કે આ આપની છેલ્લી દાદાવાણી છે. દા.ત. DGIA12345#. જો આપ દાદાવાણી મેગેજીન રિન્યુ કરવા ઈચ્છા હો તો લવાજમની વિગત અને કયા સરનામે મનીઓર્ડર કે ડિમાન્ડ પ્રાફ્ટ મોકલવો (સંપર્કસૂત્ર) એની વિગત પેજ નં.૩ પર આપેલ છે.

સમર કેમ્પ - બોગકો-શુવાળો માટે સંસ્કારમિશ્ન શિલ્પિઓ - વર્ષ ૨૦૧૯

શ્રેણી	શ્રેણી A માઈએનો	શ્રેણી B માઈએનો	શ્રેણી C માઈએનો	શ્રેણી D માઈએનો
સીન્ફાફર સીટી	-	૨૫-૨૬ મે	૦૭૯૮-૩૮૮૮૩૦૮૮૮૮	૦૭૯૮-૩૮૮૮૩૦૮૮૮૮
સુરત	૫-૬ મે	૧૧૮૮૮૬૮૬૬૯૭	૩૦ એપ્રિલ, ૧ મે	૦૭૯૮-૩૮૮૮૩૦૮૮૮
સુરત-રાંદીર	-	-	-	૦૭૯૮-૩૮૮૮૩૦૮૮૮
અરાદી	૫-૬ મે	૧૦૩૩૭૧૪૭૯૮	૩૦ એપ્રિલ, ૧ મે	૦૭૯૮-૩૮૮૮૩૦૮૮૮
અરેસ્ટનગર	૬ મે	૧૧૮૮૮૧૧૭૭૯૧૩	૩૦ એપ્રિલ	૦૭૯૮૧૧૦૮૪૪૩૪
અરુદ્ધ	૬ મે	૧૧૮૮૮૨૨૧૬૧૩	૪-૫ મે	૦૭૯૮૭૧૦૮૪૪૩૪
અલ્લ	૬ મે	૧૧૮૮૮૫૫૧૬૦૦	૩-૪ મે	૦૭૯૮૭૧૧૭૧૭૬
ગાંધીજીઅમ	૬ મે	૧૧૨૬૨૫૨૦૨૫૭૦	૩-૪ મે	૦૭૯૮૭૧૧૭૧૭૬
રાજકોટ	૫-૬ મે	૧૧૮૨૫૩૧૧૭૫૦૭	૩-૪ મે	૦૭૯૨૩૮૪૪૪૩૧૬
ધોરણી				૨૫-૨૬ એપ્રિલ
મોરાણી				૦૭૯૮૦૪૪૫૦૮૨
જામનગર	૬ મે	૧૧૮૮૨૩૧૫૧૦૮		૦૭૯૮૨૩૧૪૭૩૧૮
લોઠનગર	૬ મે	૧૧૮૮૩૪૪૪૪૪૪૫		૦૭૯૮૪૪૪૪૪૪૪૫
મહિસૂંધરા	૬ મે	૧૧૮૮૯૧૧૨૮૮૮૮૫		૦૭૯૮૪૪૪૪૪૪૪૮
અંગારી				૦૭૯૮૨૪૧૧૦૧૭૦
અંકલેશ્વર				૦૭૯૮૪૦૩૦૪૭૦
મુંબઈ				૦૭૯૮૧૮૧૬૫૩/
દેરાવળી	૬ મે	૧૦૩૩૦૬૮૮૬૫૪		૦૭૯૮૩૪૫૦૮૧
ગોધુરા	૬ મે	૧૧૯૯૧૧૦૮૫૨૮		
જુનાગઢ	૬ મે	૧૧૨૬૧૧૫૪૫૭૧		
અમદાવાદ	૫-૬ મે	૧૧૨૭૦૭૨૮૪૫	૨૮-૨૯ એપ્રિલ	૦૭૯૮૪૦૪૦૧૦
શ્રેણી E - યુવાન બાળોનો ૧૭ થી ૨૧ વર્ષ			૨૮ એપ્રિલ	૦૭૯૮૨૭૫૪૯૮૫
શ્રેણી F - યુવાન બાળોનો ૧૭ થી ૨૧ વર્ષ			૨૮ એપ્રિલ	૦૭૯૧૩૭૭૧૨૩
સીન્ફાફર સીટી	૬-૭-૮ મે	૦૭૯૮-૩૮૮૮૩૦૮૮૮૮	૨૮-૨૯-૩૦ એપ્રિલ	૦૭૯૮-૩૮૮૮૩૦૮૮૮૮
સમર કેમ્પમાં લાગે લેન્ચર મહિનેના ૧૩ થી ૧૫ વર્ષના યુઘ લાઇફનો માટે આ વાપતે સેવા થીમ અંતર્ગત સમર કેમ્પ દરમાની એક સ્પેશિયલ રૂપેન્ટ કરેની જરૂર હતી.				
પૃષ્ઠાએવી શરૂઆતી, વધુદે વિગત માટે જે તે સેન્ટરનાની આપેલ કોન્ટ્રાક્ટ નાભારી પર કોઈ કરવાયાની વિગત નિયમની વિનાની.				
નોંધ :	(૧) સમર કેમ્પમાં લાગે લેવા માટે આપના નાન્ફુના સેન્ટર પર રજિસ્ટ્રેશન કરવાનું જરૂરી છે. રજિસ્ટ્રેશન ચાર્જ નોન વિફર્મબલ રેટનો. (૨) રજિસ્ટ્રેશન માટે આપણી/કુલાની રીમર અને પોરશ પ્રમાણે લાગે લેવા માટે પારિને તરફની નફ્કી થઈ છે તે મુજબ એવી અનુભૂતિ તરીખની પ દિલ્સ અનુભૂતિ રજિસ્ટ્રેશન થિયાં કરવામાં આવશે. ત્યારે બાદ રજિસ્ટ્રેશન માટે તરકાક ચાર્જ લેવામાં આવશે. (૩) સીમંબદ સીટી સમર ક્રેમદિર સંકલના સ્ટેર આપેલેનેસનું સવારે ૮-૩૦ થી ૧૨, સાંજે ૪ થી ૭ દરમાન જે તે સમર કેમ્પમાં પ ટિકસે અગ્રાઉ સ્ટુડી, ડેઝાર્ટ થાઇશન ૨૦ માર્ચથી કરવામાં આવશે.			

આત્મજ્ઞાની પૂજ્ય ટીપ્કભાઈના સાંનિધ્યમાં આગામી સત્સંગ કાર્યક્રમો

વડોદરા

૧૦ ફેબ્રુઆરી (શનિ) સાંજે ૭-૩૦ થી ૧૦-૩૦ - **સત્સંગ** (ટોપિક - સ્વાર્થ-પરમાર્થ : સાંસારિક-ધાર્મિક)

૧૧ ફેબ્રુઆરી (રવિ) સાંજે ૫-૩૦ થી ૮ - **જ્ઞાનવિધિ** તથા **૧૨ ફેબ્રુ.**(સોમ) સાંજે ૭-૩૦ થી ૧૦-૩૦- **આત્મપુત્ર સત્સંગ**
સ્થળ : અચ્યુપ્યા મંદિર ગ્રાઉન્ડ, વ્યુ સમા રોડ, સમા, વડોદરા.

સંપર્ક: ૯૮૨૪૩૪૩૩૩૪

મુંબઈમાં...

વાશી

૧૨ ને ૧૪ ફેબ્રુઆરી (સોમ અને બુધ) - સાંજે ૬-૩૦ થી ૮-૩૦ - **આત્મપુત્ર સત્સંગ**

૧૩ ફેબ્રુઆરી (મંગાળ) - સાંજે ૬ થી ૮-૩૦ - **જ્ઞાનવિધિ**

સંપર્ક: ૯૮૨૩૫૨૮૮૦૧

સ્થળ : દેશભક્ત બાલુગેનુ ગ્રાઉન્ડ, Sec.17, રેમન્ડ શો રૂમની સામે, ચહુણ કેસન્ટ CHSL ની પાછળ, વાશી.

મીરા રોડ

૧૪ ને ૧૬ ફેબ્રુઆરી (બુધ અને શુક્ર) - સાંજે ૬-૩૦ થી ૮-૩૦ - **આત્મપુત્ર સત્સંગ**

૧૫ ફેબ્રુઆરી (ગુરુ) - સાંજે ૬ થી ૮-૩૦ - **જ્ઞાનવિધિ**

સંપર્ક: ૯૮૨૩૫૨૮૮૦૧

સ્થળ : એસ. કે. સ્ટોન ગ્રાઉન્ડ, મીરા-ભાયંદર રોડ, મીરા રોડ (ઇસ્ટ), જિ.-થાને.

વિલે પારલે

૧૬ ફેબ્રુઆરી (શુક્ર) - સાંજે ૬-૩૦ થી ૮-૩૦ - **સત્સંગ** (ટોપિક - ઈમોશનલથી સહજતા ભણી)

૧૭ ફેબ્રુઆરી (શનિ) - સાંજે ૬-૩૦ થી ૮-૩૦ - **સત્સંગ** (ટોપિક - જ્ઞાનીની દસ્તિએ સાંસ્કૃતિક ફાધર-મધર)

૧૮ ફેબ્રુઆરી (રવિ) - સાંજે ૫-૩૦ થી ૮ - **જ્ઞાનવિધિ**

સંપર્ક: ૯૮૨૩૫૨૮૮૦૧

૧૯ ફેબ્રુઆરી (સોમ) - સાંજે ૬-૩૦ થી ૮-૩૦ - **આત્મપુત્ર સત્સંગ**

સ્થળ : જમનાબાઈ નરસી સ્કૂલ ગ્રાઉન્ડ, ઓષ્ણાંસ મોલની સામે, JVVPD સ્કીમ, વિલે પારલે (વેસ્ટ).

બેલગામ

૨૦ ફેબ્રુઆરી (મંગાળ) સાંજે ૫ થી ૮ - **સત્સંગ** (ટોપિક - જ્ઞાનીનું શરદણું ભવનો ભય ભાંગો)

૨૧ ફેબ્રુઆરી (બુધ) સાંજે ૪-૩૦ થી ૮ - **જ્ઞાનવિધિ**

સ્થળ : મરાઠા મંદિર સાંસ્કૃતિક ભવન, રેલ્વે ઓવર બ્રીજ પાસે, બેલગામ (કણાઈક). **સંપર્ક:** ૯૮૭૧૬૬૮૪૬૮

૨૨ ફેબ્રુઆરી (ગુરુ) સાંજે ૫ થી ૮ - **આત્મપુત્ર સત્સંગ - સ્થળ :** શ્રી જિનેશ્વર ભવન, મેઈન રોડ, વડગાવ, બેલગામ.

અમદાવાદ

૩ માર્ચ (શનિ) સાંજે ૭-૩૦ થી ૧૦-૩૦ - **સત્સંગ** (ટોપિક - પરોપકાર, સેવા-માનવધર્મ)

૪ માર્ચ (રવિ) સાંજે ૫-૩૦ થી ૮ - **જ્ઞાનવિધિ** તથા **૫ માર્ચ** (સોમ) સાંજે ૭-૩૦ થી ૧૦-૩૦- **આત્મપુત્ર સત્સંગ**

સ્થળ : AEC ગ્રાઉન્ડ, ટી.વી. ટાવરની પાછળ, બોડકદેવ, અમદાવાદ.

સંપર્ક: ૯૮૨૪૬૮૮૩૯૯

અડાલજ ત્રિમંદિર

૧૭ માર્ચ (શનિ) - સાંજે ૪ થી ૭ - **સત્સંગ** તથા **૧૮ માર્ચ** (રવિ) - સવારે ૧૦ થી ૧૨ - **આત્મપુત્ર સત્સંગ**

૧૮ માર્ચ (રવિ), સાંજે ૪ થી ૭-૩૦ - **જ્ઞાનવિધિ**

૧૯ માર્ચ (રવિ) - **પૂર્ણ નીરમાની રત્નમી પુણ્યતિથિ** પર વિશેષ કાર્યક્રમ

૨૦૧૩ મે (બુધથી રવિ) **PMHT શિનિર -** વધુ વિગતો આવતા અંકે

ત્રિમંદિરોના સંપર્ક : અડાલજ : (૦૭૯) ૨૮૮૩૦૧૦૦; રજીકોટ : ૯૮૨૪૩૪૩૪૭૮; ભુજ : ૯૮૨૪૩૪૪૫૮૮; અંજાર : ૯૮૨૪૩૪૬૬૨૨ ગોધરા : ૯૮૨૪૦૭૭૩૮; મોબાઇલ : ૯૮૨૪૩૪૧૧૮૮; સુરેન્નગર : ૯૮૩૭૦૪૮૩૨૨, અમરેલી : ૯૮૨૪૩૪૪૪૬૦; વડોદરા : ૯૮૨૪૦૧૫૫૭ અન્ય સેન્ટરોના સંપર્ક : અમદાવાદ : (૦૭૯) ૨૭૫૪૦૪૦૮; મુંબઈ : ૯૮૨૩૫૨૮૮૦૧

U.S.A.-Canada: +1 877-505-DADA(3232); **U.K.:** +44 330-111-DADA(3232); **Australia :** +61 421127947

કેદુઆરી ૨૦૧૮
વાર્ષ-૨૩, અંક-૬
સપ્ટેમ્બર અંક-૨૭૦

દાદાબાળી

Date Of Publication 1st of Every Month
Reg. no. of Newspaper 67543/96
Reg. no. GAMC - 1143/2018-2020
valid up to 31-12-2020
LPWP Licence No. PMG/HQI/037/2018-20
Valid up to 31-12-2020
Posted at AHD. P.S.O. Sorting Office Set-1
on 1st of each month.

ખરેખર છે 'વ્યવસ્થિત' આધીન પણ બુદ્ધિ કરાવે ડખો

આ મોટર ફ્રાઇંચર ફ્રાઇંચિંગનું કામ કરે છે ને સામેથી જો બસ આવે ને બાજુમાં બેઢેલો માણસ જો ચલાવનારનો હાથ જાલી લે તો ? મૂળા, અથડાઈ જશો ! તે લોકો બહુ પાકા હોય છે. સામેથી બસ આવે તો હોય સ્ટિયરિંગ જાલી નથી લેતા. કારણ જાણો છે કે સ્ટિયરિંગ ચલાવનારના હાથમાં છે. જેનું કામ તે જ કરે. આમાં મોટરની રૂઘણ બાબતમાં લોકો સમજે છે પણ આ 'મહી'ની બાબતમાં શી રીતે સમજે ? તે 'પોતે' ડખો કરે જ છે, તેથી ડખલ થઈ જ જાય છે. જેમ પેલામાં મોટર ફ્રાઇંચર પર છોકે છે તેમ જો 'મહી'ની બાબતમાં પણ સમજુ જાય તો કશી જ ડખોડખલ ના થાય. કોઈ તમારા છોકરાને ફ્સાવતો હોય તો તમારી બુદ્ધિ વચ્ચે પડાવે. ખરી રીતે તો 'વ્યવસ્થિત' જ બધું કરે છે છતાં બુદ્ધિ ડખો કરાવે છે. પહેલાં મન બુદ્ધિને ફોન કરે ત્યારે પોતે મહી ડખો કરી શકે. બધાંયમાં એનો ડખો પહેલો.

- દાદાબી

માલિક - મહુલિટેક ફાઉન્ડેશન વર્તી પ્રકાશક અને મુદ્રક - ડિપલ મહેતાએ અંબા રાણીસેટ, ડી-૬૬, GIIDC, સેક્ટર-૨૫, ગુરૂનગર-૩૮૨૦૨૫ ખાતે છપાવી પ્રકાશિત છે.